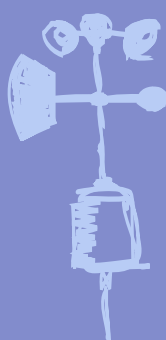
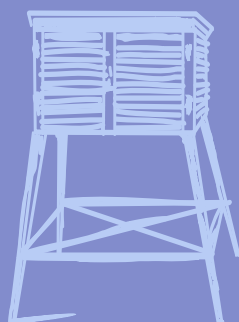
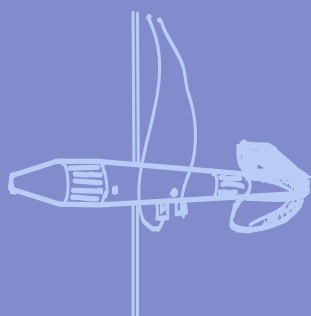
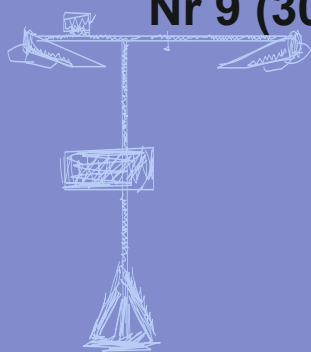

BIULETYN

PAŃSTWOWEJ SŁUŻBY
HYDROLOGICZNO-
METEOROLOGICZNEJ

WRZESIEŃ 2026

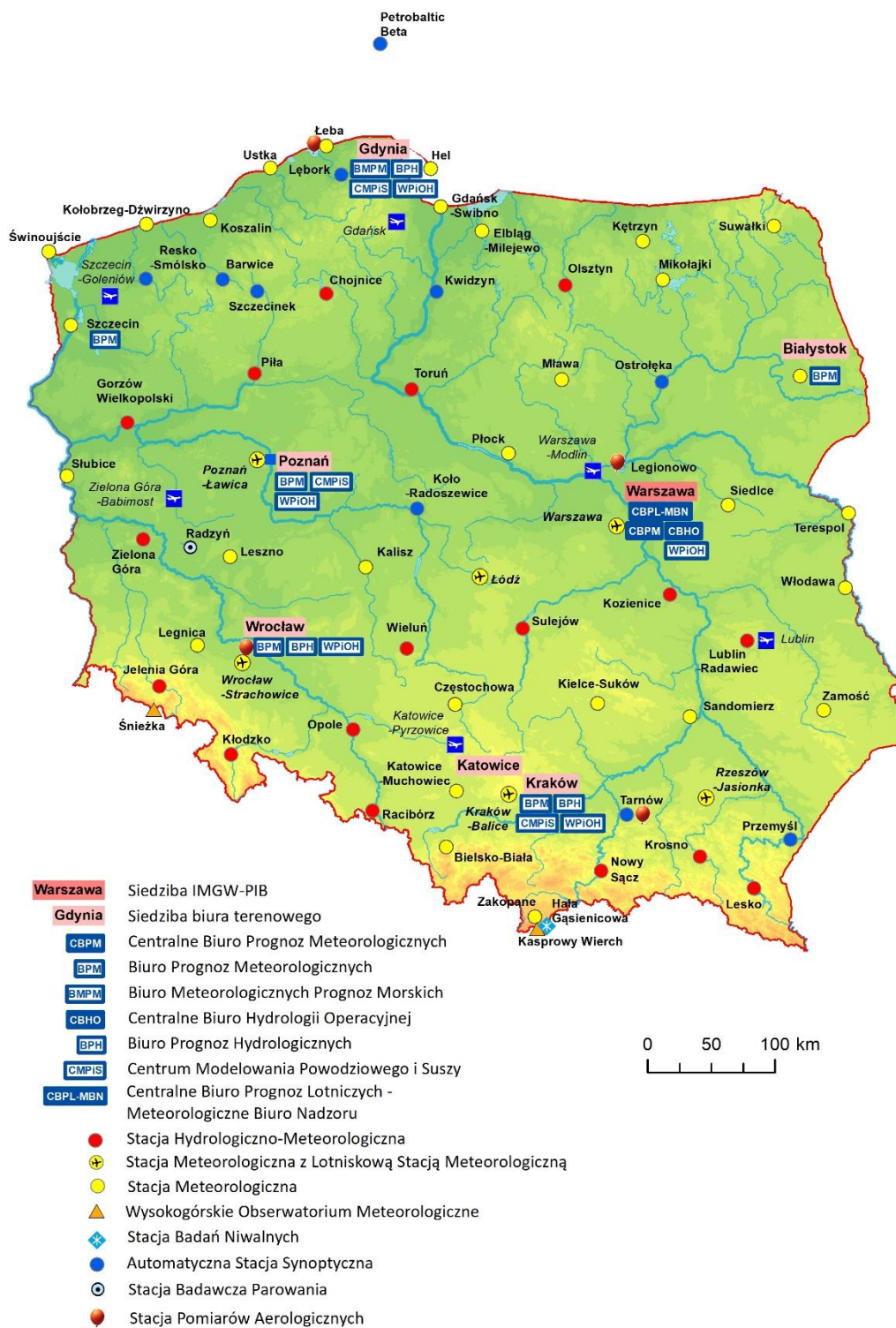
Redakcja biuletynu:

Agnieszka Pietrzykowska

Sławomir Wereski – redaktor naczelny

Pomiary i obserwacje, których wyniki zamieszczono w Biuletynie wykonywane są przez Państwową Służbę Hydrologiczno-Meteorologiczną IMGW-PIB.

Dane w Biuletynie (meteorologiczne i hydrologiczne) pochodzą z operacyjnej bazy danych i ich wartości mogą ulec zmianie po weryfikacji.

SPIS TREŚCI

1.	Ogólna ocena sytuacji hydrologiczno-meteorologicznej we wrześniu 2026	4
2.	Warunki meteorologiczne	6
3.	Warunki hydrologiczne	18
4.	Odptyw rzeczny	26
5.	Jeziora	29
6.	Parowanie z powierzchni wody	34

TABELE

2.1.	Charakterystyki meteorologiczne we wrześniu 2026	15
3.1.	Najwyższe dobowe sumy opadu w województwach (20 mm i wyższe)	18
3.2.	Najwyższe dobowe przyrosty stanu wody (40 cm i wyższe, o 6 UTC)	19
3.3.	Stacje wodowskazowe, na których stan wody we wrześniu 2026 był niższy od dotychczas obserwowanych wartości (do roku 2025)	20
4.1.	Odptyw we wrześniu 2026 w stosunku do wartości charakterystycznych z wielolecia 1951-2020, w wybranych profilach wodowskazowych	27
5.1.	Morfometria i zlewnie jezior.....	29
5.2.	Stan i temperatura wody jezior we wrześniu 2026	32
5.3.	Przezroczystość wody [m].....	32
6.1.	Sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody - basen 20 m ² wrzesień 2026	34
6.2.	Przybliżone wartości współczynnika [R] dla zbiorników o różnej głębokości i powierzchni do 5 km ²	35
6.3.	Sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody-ewaporometr GGI-3000 - wrzesień 2026	35
6.4.	Sumy dekadowe i miesięczne parowania (rzeczywistego) z powierzchni jezior - wrzesień 2026 ..	36

RYSUNKI

2.1.	Mapa synoptyczna (5 IX 2026, godz. 00 UTC)	6
2.2.	Mapa synoptyczna (9 IX 2026, godz. 12 UTC)	7
2.3.	Mapa synoptyczna (16 IX 2026, godz. 12 UTC)	8
2.4.	Mapa synoptyczna (23 IX 2026, godz. 00 UTC)	9
2.5.	Mapa synoptyczna (29 IX 2026, godz. 12 UTC)	10
2.6.	Średnia miesięczna temperatura powietrza we wrześniu 2026	13
2.7.	Odchylenie średniej miesięcznej temperatury powietrza we wrześniu 2026, w stosunku do średniej 1991-2020	13
2.8.	Miesięczna suma opadu atmosferycznego we wrześniu 2026	14
2.9.	Anomalia miesięcznej sumy opadu atmosferycznego we wrześniu 2026, jako procent normy wieloletniej 1991-2020	14
2.10.	Średnie dobowe i ekstremalne temperatury powietrza oraz dobowe sumy opadu atmosferycznego we wrześniu 2026.....	16
3.1.	Wysokość opadów średnich [mm] i przebieg stanu wody [cm] dla wybranych zlewni w Polsce we wrześniu 2026	23
3.2.	Hydrogramy stanu wody na Wiśle, Narwi i Bugu we wrześniu 2026.....	24
3.3.	Hydrogramy stanu wody na Odrze, Nysie Kłodzkiej i Warcie we wrześniu 2026	25
4.1.	Krzywe sumowe odpływu Wisły w Tczewie i Odry w Gozdowicach	26
5.1.	Lokalizacja jezior bazowych i bilansowych sieci limnologicznej	29
5.2.	Natlenienie i temperatura wody jezior bilansowych	33
6.1.	Lokalizacja stacji ewaporometrycznych	34

1. **Ogólna ocena sytuacji hydrologiczno-meteorologicznej we wrześniu 2026***

Średnia obszarowa temperatura powietrza w Polsce we wrześniu 2026 roku wynosiła 14,9°C i była wyższa od wieloletniej normy dla tego miesiąca (odchylenie od średniej z lat 1991-2020 wynosiło 1,1°C). Według kwantylowej klasyfikacji warunków termicznych miesiąc ten należy uznać za „ciepły” biorąc pod uwagę średnią dla Polski. Pod względem termicznym tegoroczny wrzesień był powyżej normy na terenie całego kraju. Najwyższe odchylenie od normy zanotowano w Słubicach (1,9°C) przy średniej temperaturze z miesiąca wynoszącej 16,1°C, była to także najwyższa wartość średniej miesięcznej temperatury powietrza tego września w Polsce. Z kolei najniższe odchylenie od normy było w Opolu (0,5°C) przy średniej 15,0°C. Najniższa średnia temperatura miesięczna (13,5°C) wystąpiła w Jeleniej Górze, a w górach na Kasprowym Wierchu (5,5°C). Najwyższą maksymalną temperaturę zanotowano w Tarnowie: 32,5°C (9 IX), najniższą minimalną 24 IX w Ostrołęce: 1,8°C, zaś w górach -3,7°C na Kasprowym Wierchu (również 24 IX).

Pod względem opadów wrzesień na obszarze Polski był skrajnie zróżnicowany. Na północnym wschodzie, północy i lokalnie na południowym zachodzie był wilgotny i bardzo wilgotny (111-125% i 126-150% normy wieloletniej), a punktowo skrajnie wilgotny (powyżej 150% normy), na krańcach południowo-wschodnich oraz na obszarze od Ziemi Lubuskiej po północną Lubelszczyznę był bardzo suchy, lokalnie skrajnie suchy (odpowiednio 50-74% i poniżej 50% normy). Na pozostałym obszarze kraju tegoroczny wrzesień był suchy lub mieścił się w granicach normy (odpowiednio 75-89% i 90-110%). Największe przekroczenie normy miesięcznej wystąpiło w Suwałkach, gdzie w ciągu miesiąca spadło 79,9 mm opadu, co stanowiło 152,8% normy. Najwyższa miesięczna suma opadów w Polsce wystąpiła w Elblągu i wyniosła 106,3 mm, a w górach na Hali Gąsienicowej – 151,1 mm. Najniższą sumę opadów zanotowano w Płocku: 21,2 mm, co stanowiło jedynie 44,8 % normy opadów na tej stacji. Najwyższa dobową sumą opadów wystąpiła w Resku, gdzie 4 IX spadło 33,7 mm.

Na rzekach we wrześniu notowano głównie tendencję spadkową, rzadziej stabilizację, okresowo widoczne były wzrosty i wahania związane ze spływem wody opadowej oraz z pracą urządzeń hydrotechnicznych. Widoczny był także wpływ cyrkulacji atmosferycznej na poziom wody w Bałtyku, powodujący zmiany poziomu morza. We wrześniu nie zanotowano przekroczenia stanu alarmowego. We wrześniu wartości stanu wody niższe lub równe najniższej dotychczas obserwowanej wartości, do roku 2025, odnotowano na 64 stacjach hydrologicznych, na 48 w dorzeczu Wisły i na 16 w dorzeczu Odry. Najwyższe odchylenia od minimum notowano na stacji hydrologicznej Puławy-Azoty na Wiśle (12 IX), kiedy stan wody był niższy od dotychczasowego minimum (do 2025 roku) o 17 cm.

We wrześniu wartości odpływu w przekrojach rzek dorzecza Wisły i Odry był wyraźnie niższy od normy. W przekrojach rzek Przymorza wahał się w granicach normy.

We wrześniu sierpniu nastąpił niewielki spadek średniego poziomu wody (-1,8 cm). Stany wody w monitorowanych jeziorach pozostawały głównie w strefie stanów średnich, a w mniejszym stopniu w strefach wody niskiej i wody wysokiej. Najwyższe odchylenie od stanu średniego zarejestrowano w Jez. Powidzkim (o -68 cm). W porównaniu do danych wieloletnich, średni bieżący nadmiar wody w jeziorach w ciągu miesiąca zwiększył się

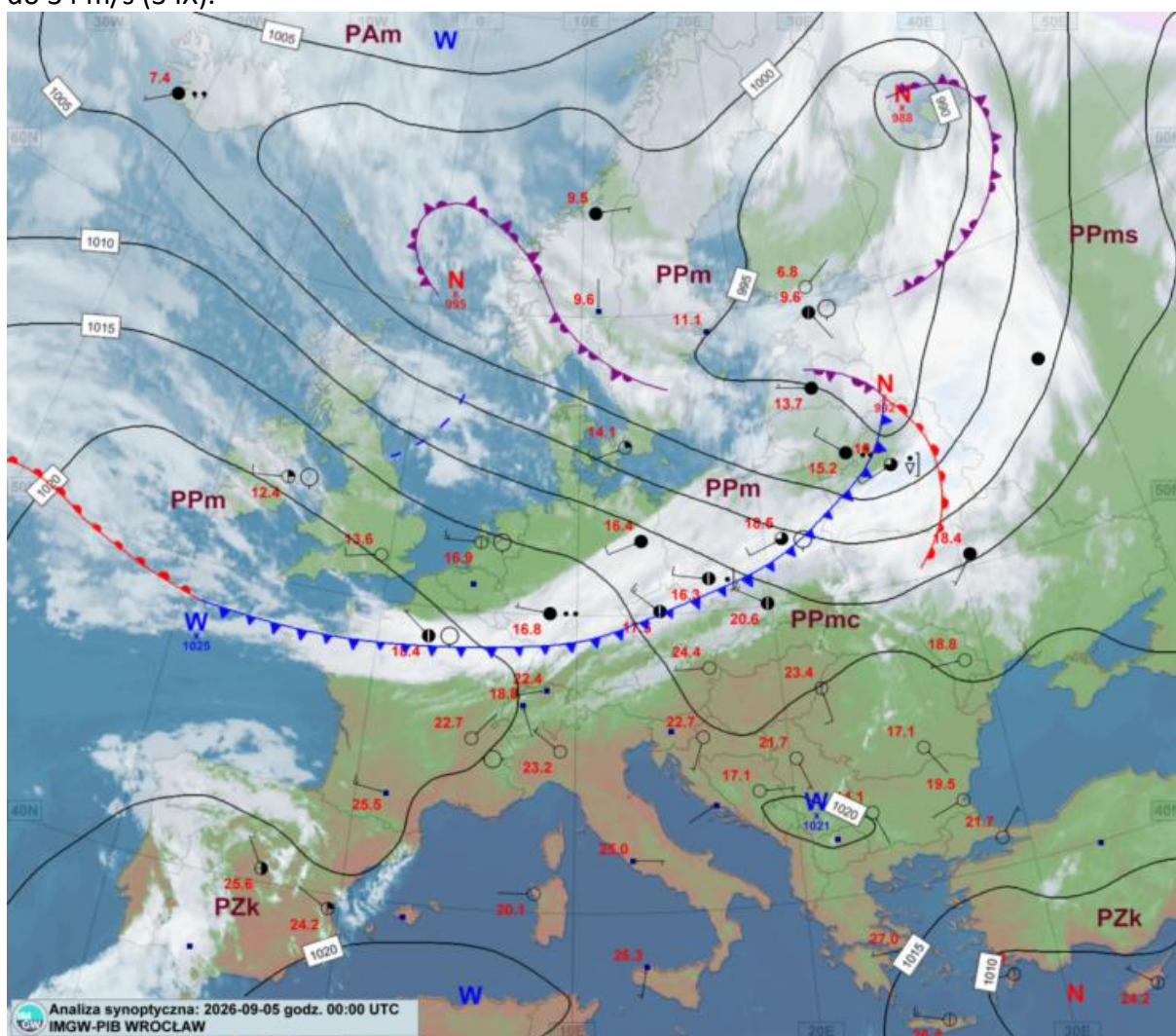
w niewielkim stopniu: we wrześniu liczył on około 5 cm. Średnia temperatura wody mierzona przy wodowskazach wszystkich kontrolowanych jezior obniżyła się od sierpniowej średnio o 3,5°C i wyniosła 17,7°C.

We wrześniu sumy miesięczne parowania z basenów 20 m² na wszystkich stacjach ewaporometrycznych były zbliżone do średniej z wielolecia. Wynosiły od 48 mm w Borucinie do 72 mm w Sulejowie.

* Podane wartości pochodzą ze stacji synoptycznych. Wszystkie odniesienia dotyczą normy wieloletniej z lat 1991-2020.

2. Warunki meteorologiczne

W dniach od 1 do 3 IX Polska znajdowała się pomiędzy niżem znad północnej Europy a klinem Wyżu Azorskiego. Napływało stosunkowo ciepłe powietrze polarne morskie. Zachmurzenie było małe i umiarkowane, okresami wzrastające do dużego. Miejscami, głównie na północy i wschodzie, występowały przelotne opady deszczu oraz burze. Lokalnie opady były ulewne, 3 IX w Darłowie (woj. zachodniopomorskie) dobową sumą opadów wyniosła 25 mm. Wiatr był słaby i umiarkowany, na wybrzeżu dość silny i w porywach osiągający około 15 m/s, z kierunków zachodnich i południowych; natomiast na Śnieżce porywy wiatru dochodziły do 34 m/s (3 IX).

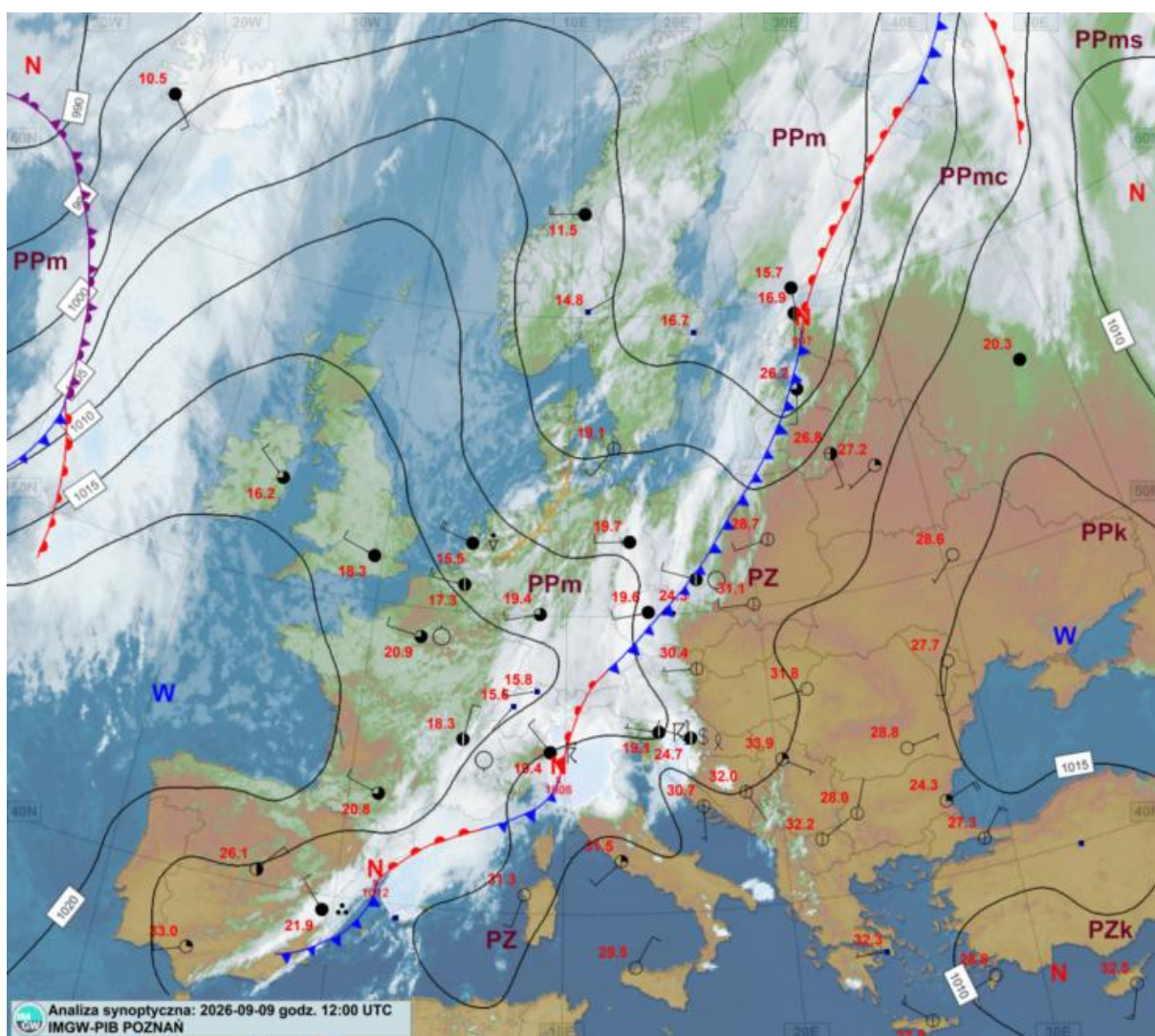

Rys. 2.1. Mapa synoptyczna (5 IX 2026, godz. 00 UTC)

Od 4 do 6 IX pogodę w Polsce kształtował rozległy układ niżowy znad północnej Europy, którego jeden z ośrodków wędrował znad Morza Północnego, przez południowy Bałtyk, nad Estonię. Przez kraj z północnego zachodu na południowy wschód przemieścił się chłodny front atmosferyczny, za którym napływała chłodna polarna morska masa powietrza. Przeważało zachmurzenie umiarkowane i duże z opadami deszczu i licznymi burzami. Lokalnie opady były intensywne, dobowe sumy opadów sięgały 34 mm w Trzebieży (4 IX; woj. zachodniopomorskie) i 37 mm we Fromborku (5 IX; woj. warmiński-mazurskie). Wiatr był

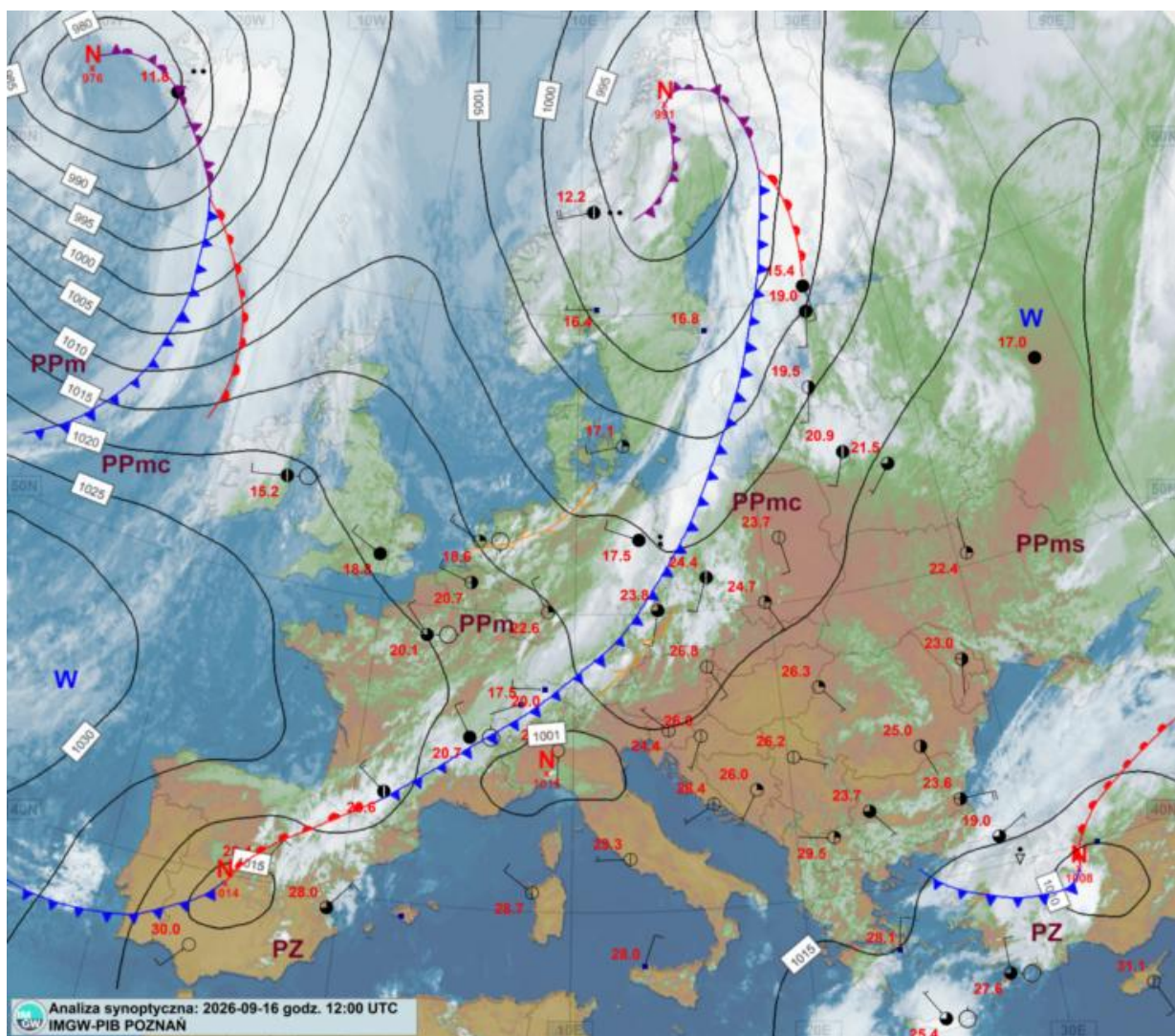
umiarkowany i dość silny, a na wybrzeżu także silny i bardzo silny, z kierunków zachodnich, Najsilniejsze porywy wiatru występowały w czasie burz, do 25 m/s w Lesznie (5 IX) i w Łodzi (4 IX), na Śnieżce porywy wiatru dochodziły do 39 m/s (5 IX).

W dniach od 7 do 9 IX Polska znalazła się w obszarze głębokiej zatoki niżu nad Skandynawią, tylko 7 IX przejściowo nad krajem rozbudował się słaby wyż. Zaczęło napływać początkowo ciepłe powietrze polarne morskie, a następnie upalne zwrotnikowe. 9 IX z północnego zachodu na południowy wschód zaczął przemieszczać się chłodny front atmosferyczny, który ponownie sprowadził do Polski chłodniejszą masę powietrza. Było zachmurzenie małe i umiarkowane, okresami wzrastające do dużego. Wstępowały przelotne opady deszczu, stopniowo przemieszczające się na wschód. 9 IX na południowym zachodzie wystąpiły silniejsze opady deszczu, najwyższa dobową sumą opadów zarejestrowana została w Branicach (woj. opolskie) i wniosła 28 mm. Był to najcieplejszy okres w tym miesiącu, na wschodzie i południu kraju temperatura maksymalna powietrza przekraczała 30°C, najwyższa temperatura została zanotowana 9 IX na stacji w Tarnowie i wyniosła 32,5°C. Wiatr był słaby i umiarkowany, na obszarach podgórskich porywisty, z kierunków południowych i zachodnich. W Bielsku-Białej porywy wiatru dochodziły do 18 m/s, wysoko w górach najsilniejsze porywy dochodziły do 32 m/s na Śnieżce i 21 m/s na Kasprowym Wierchu.

Rys. 2.2. Mapa synoptyczna (9 IX 2026, godz. 12 UTC)

Od 10 do 12 IX przeważający obszar kraju był na skraju klina wyżu znad Atlantyku, tylko początkowo na wschodzie i pod koniec okresu na północnym zachodzie zaznaczał się wpływ zatok niżowych z frontami atmosferycznymi. Napływała polarna morsa masa powietrza. Zachmurzenie było umiarkowane i duże, miejscami występowały opady deszczu. 11 IX na południu i południowym wschodzie lokalnie deszcz był intensywny, najwyższą dobową sumę opadów zarejestrowano nad Morskim Okiem (woj. małopolskie), wyniosła ona 45 mm. Rano 12 IX utworzyły się lokalne mgły. Wiatr był słaby i umiarkowany, na północy przejściowo porywisty, przeważnie z kierunków zachodnich. Na wybrzeżu porywy wiatru sięgały 15 m/s, a na stacjach górskich 25 m/s (Śnieżka, 10 IX).

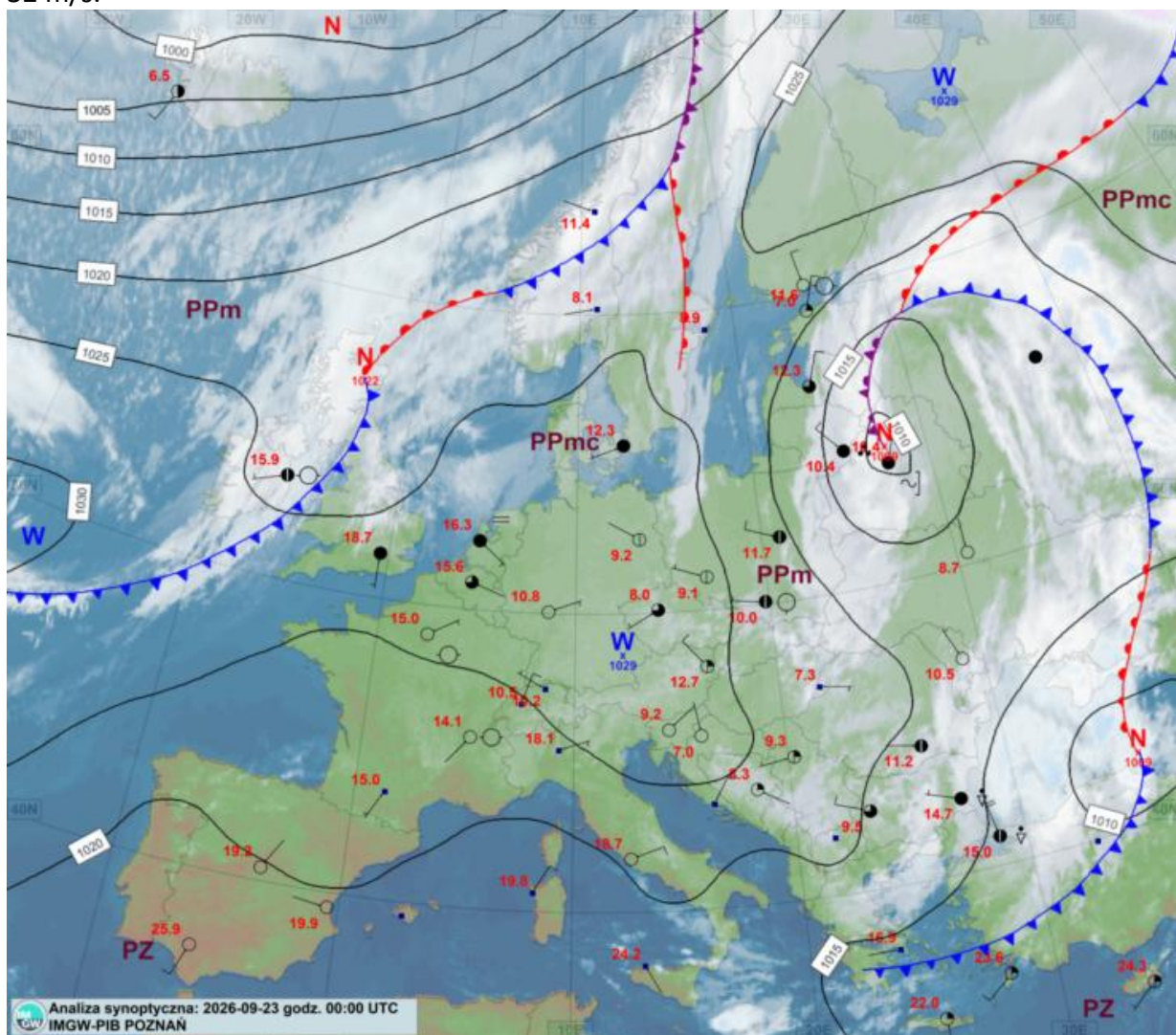

Rys. 2.3. Mapa synoptyczna (16 IX 2026, godz. 12 UTC)

W okresie od 13 IX do 21 IX przez Polskę z zachodu na wschód przemieszczały się kolejne zatoki niżowe z układami frontów atmosferycznych, które oddzielane były słabymi klinami wyżowymi. Napływało polarne morskie powietrze, przejściowo cieplejsze. Przeważało zachmurzenie umiarkowane i duże, ale okresami zachmurzenie było też małe. Przez cały okres codziennie miejscami występowały opady deszczu, które najsilniejsze były w dniach 20-21 IX. Najwyższe dobowe sumy opadów zarejestrowano w Dolinie Pięciu Stawów (61 mm, woj.

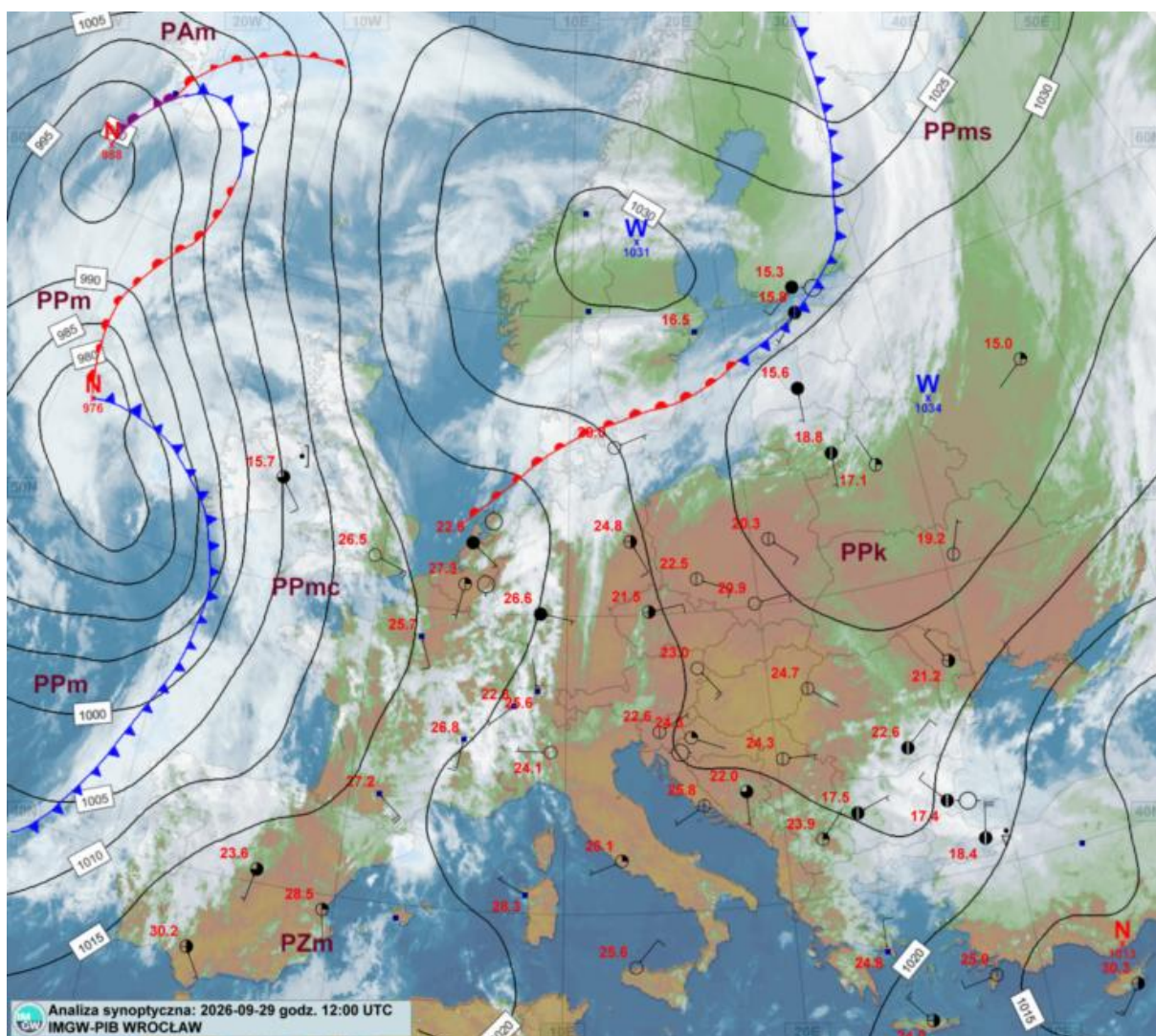
małopolskie). Pod koniec okresu wysoko w Tatrach notowano opady śniegu. Nocami tworzyły się gęste mgły. Wiatr był słaby i umiarkowany, pod koniec okresu także dość silny, a na wybrzeżu silny, z kierunków zachodnich i północnych. W dniach 20-21 IX wystąpiły najsilniejsze porywy wiatru sięgające do 22 m/s w Kołobrzegu i 21 m/s w Ustce, a na Śnieżce nawet 37 m/s.

W dniach od 22 do 25 IX Polska była w zasięgu niżu, który powoli znad Białorusi przemieszczał się na północ i północny wschód. Napływało chłodne powietrze polarne morskie. Przeważało duże zachmurzenie z lokalnymi rozpogodzeniami. W całym kraju występowały opady deszczu, a w Tatrach także śniegu, w Dolinie Pięciu Stawów za 22 IX dobową sumę opadów wyniosła 69 mm. Największą grubość pokrywy śnieżnej zarejestrowano rano 23 IX na Kasprowym Wierchu, było to 24 cm. Był to najchłodniejszy okres w miesiącu, zanotowano wtedy najniższe wartości temperatury minimalnej, 24 IX zanotowano w Zakopanem 1,5°C, w Ostrołęce 1,8°C, zaś w górach było to -3,7°C na Kasprowym Wierchu. Wiatr był słaby i umiarkowany, nad morzem okresami dość silny, porywisty, z kierunków zachodnich, przejściowo z północnych, na Śnieżce nadal występowały porywy wiatru sięgające 32 m/s.

Rys. 2.4. Mapa synoptyczna (23 IX 2026, godz. 00 UTC)

Od 26 IX do 30 IX Polska była pod wpływem rozległego wyżu znad wschodniej i północno-wschodniej Europy, tylko początkowo na północy zaznaczała się zatoka niżu znad Estonii. Początkowo Polska była w dość ciepłym powietrzu polarnym morskim, stopniowo transformującym się w powietrze polarne kontynentalne. Na ogół zachmurzenie było małe i umiarkowane, tylko gdzieśgdzie duże, zwłaszcza początkowo. Wielu miejscach było bezchmurnie. Słabe opady deszczu notowano jedynie 26 IX na wschodzie kraju. Nocami tworzyły się liczne mgły, przejściowo gęste i utrzymujące się przez wiele godzin. Było dość ciepło, na zachodzie temperatura maksymalna dochodziła do około 25°C. Wiatr był słaby i umiarkowany, okresami porywisty, przeważnie z kierunków wschodnich i południowych. Poza górami na ogół nie notowano porywów wiatr przekraczających 15 m/s. Najsilniejsze wystąpiły ostatniego dnia okresu: na Śnieżce do 31 m/s, na Kasprowym Wierchu do 16 m/s, a w Jeleniej Górze do 15 m/s.

Rys. 2.5. Mapa synoptyczna (29 IX 2026, godz. 12 UTC)

Legenda do map synoptycznych:

Zjawiska meteorologiczne

		mgła, mgła marznąca		deszcz ciągły
		marznący deszcz, mżawka		mżawka
		grad		śnieg
		burza, błyskawica		opady przelotne deszczu lub śniegu
		zawieje lub zamieć		satelitarny obraz stref zachmurzenia

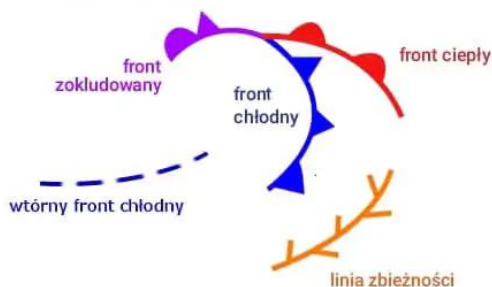
Zachmurzenie i prędkość wiatru

	niebo bezchmurne		cisza
	1/8		wiatr zmienny
	2/8		1 m/s
	3/8		2,5 m/s
	4/8		5 m/s
	5/8		7,5 m/s
	6/8		10 m/s
	7/8	...	...
	zachmurzenie całkowite		22,5 m/s
	niebo niewidoczne		25 m/s
	stacja automatyczna		27 m/s

prędkość wiatru
kierunek wiatru
wielkość zachmurzenia

Masy powietrza

PP	powietrze polarne
PA	powietrze arktyczne
PZ	powietrze zwrotnikowe
m	- morskie
k	- kontynentalne
C	- ciepłe
S	- stare

Układy ciśnienia

	Wyż		izobara co 5 hPa
	Niż		

Podsumowanie*

Średnia obszarowa temperatura powietrza w Polsce we wrześniu 2026 roku wynosiła 14,9°C i była wyższa od wieloletniej normy dla tego miesiąca (odchylenie od średniej z lat 1991-2020 wynosiło 1,1°C). Według kwantylowej klasyfikacji warunków termicznych miesiąc ten należy uznać za „ciepły” biorąc pod uwagę średnią dla Polski. Pod względem termicznym tegoroczny wrzesień był powyżej normy na terenie całego kraju. Najwyższe odchylenie od normy zanotowano w Słubicach (1,9°C) przy średniej temperaturze z miesiąca wynoszącej 16,1°C, była to także najwyższa wartość średniej miesięcznej temperatury powietrza tego września w Polsce. Z kolei najniższe odchylenie od normy było w Opolu (0,5°C) przy średniej 15,0°C. Najniższa średnia temperatura miesięczna (13,5°C) wystąpiła w Jeleniej Górze, a w górach na Kasprowym Wierchu (5,5°C). Najwyższą maksymalną temperaturę zanotowano w Tarnowie: 32,5°C (9 IX), najniższą minimalną 24 IX w Ostrołęce: 1,8°C, zaś w górach -3,7°C na Kasprowym Wierchu (również 24 IX).

W Warszawie średnia miesięczna temperatura wyniosła 15,6°C, co stanowiło wartość o 1,6°C powyżej normy. Najwyższą temperaturę dla Warszawy zarejestrowano 9 IX i było to 29,2°C, najniższą – w dniu 13 IX: 5,6°C. W latach 1951-2026 najwyższą wartość temperatury we wrześniu w Warszawie zanotowano 1 IX 2015 i było to 34,5°C, zaś najniższą minimalną temperaturę z tego wielolecia: -1,6°C zanotowano 28 IX 1977.

Pod względem opadów wrzesień na obszarze Polski był skrajnie zróżnicowany. Na północnym wschodzie, północy i lokalnie na południowym zachodzie był wilgotny i bardzo wilgotny (111-125% i 126-150% normy wieloletniej), a punktowo skrajnie wilgotny (powyżej 150% normy), na krańcach południowo-wschodnich oraz na obszarze od Ziemi Lubuskiej po północną Lubelszczyznę był bardzo suchy, lokalnie skrajnie suchy (odpowiednio 50-74% i poniżej 50% normy). Na pozostałym obszarze kraju tegoroczny wrzesień był suchy lub mieścił się w granicach normy (odpowiednio 75-89% i 90-110%). Największe przekroczenie normy miesięcznej wystąpiło w Suwałkach, gdzie w ciągu miesiąca spadło 79,9 mm opadu, co stanowiło 152,8% normy. Najwyższa miesięczna suma opadów w Polsce wystąpiła w Elblągu i wyniosła 106,3 mm, a w górach na Hali Gąsienicowej – 151,1 mm. Najniższą sumę opadów zanotowano w Płocku: 21,2 mm, co stanowiło jedynie 44,8 % normy opadów na tej stacji. Najwyższa dobową sumą opadów wystąpiła w Resku, gdzie 4 IX spadło 33,7 mm.

W Warszawie w ciągu tego miesiąca suma opadów wyniosła 35,0 mm, czyli 69,4% normy wieloletniej. Najwyższą dobową sumę opadów: 6,4 mm, zanotowano 9 i 22 IX. W latach 1951-2026 najwyższą dobową sumą opadów w Warszawie: 48,8 mm wystąpiła 3 IX 1995.

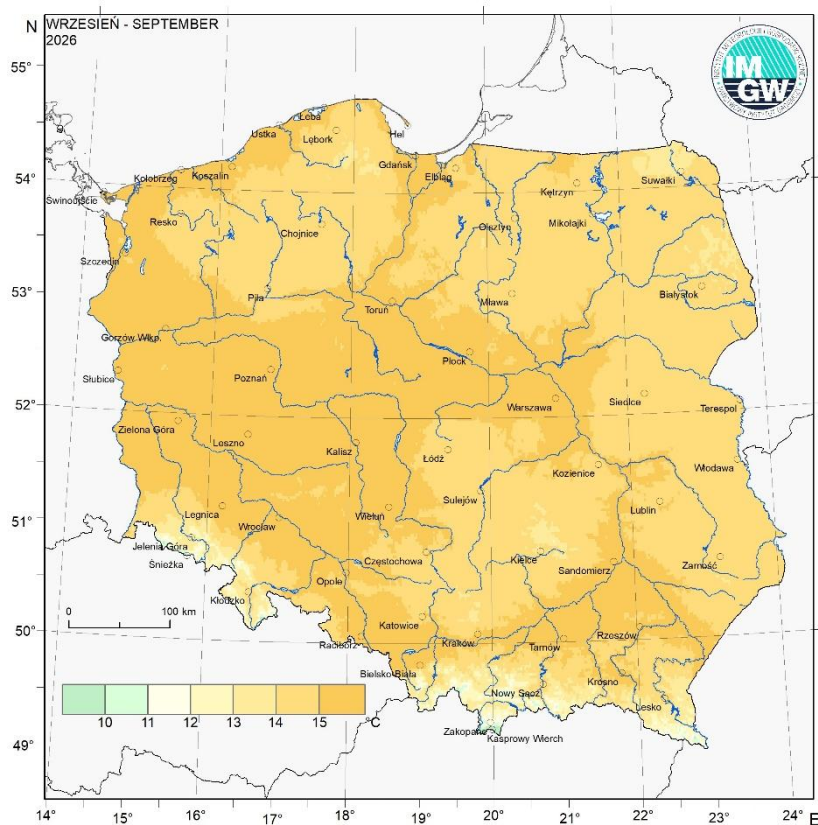
* Podane wartości pochodzą ze stacji synoptycznych. Wszystkie odniesienia dotyczą normy wieloletniej z lat 1991-2020.

Wartości ekstremalne dla września w wieloleciu 1951-2026:

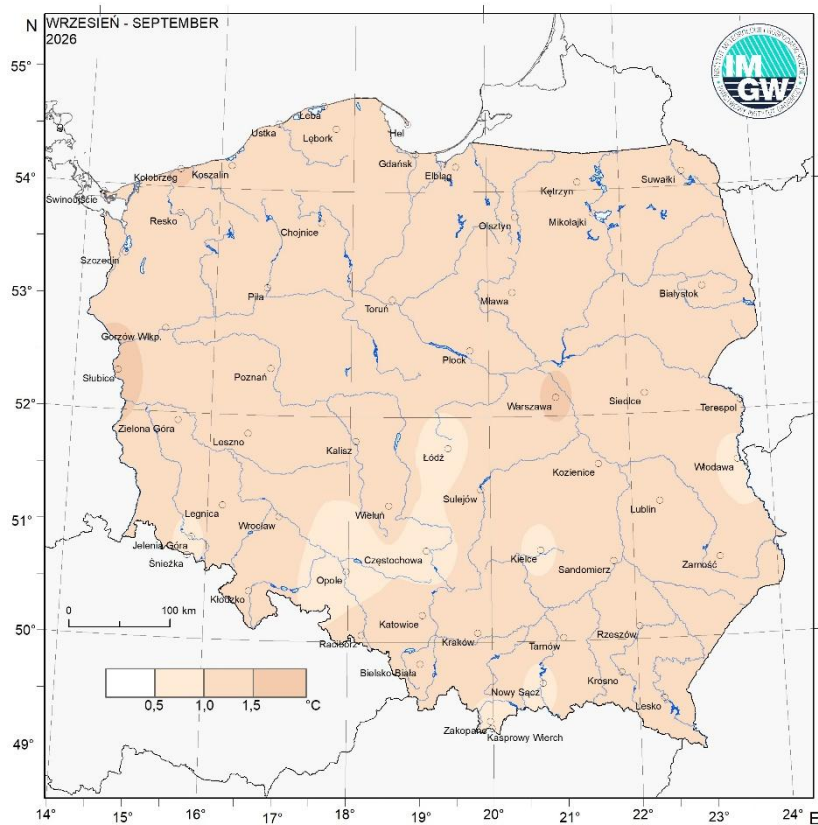
Najniższa temperatura	-6,0°C	w Zamościu	28 IX 1977,
	-8,2°C	na Kasprowym Wierchu	28 IX 1972,
Najwyższa temperatura	36,8°C	w Tarnowie	1 IX 2015,
Najwyższa suma opadów	149,4 mm	w Bielsku-Białej	14 IX 2024.

Wartości ekstremalne dla września w dziesięcioleciu 2017-2026:

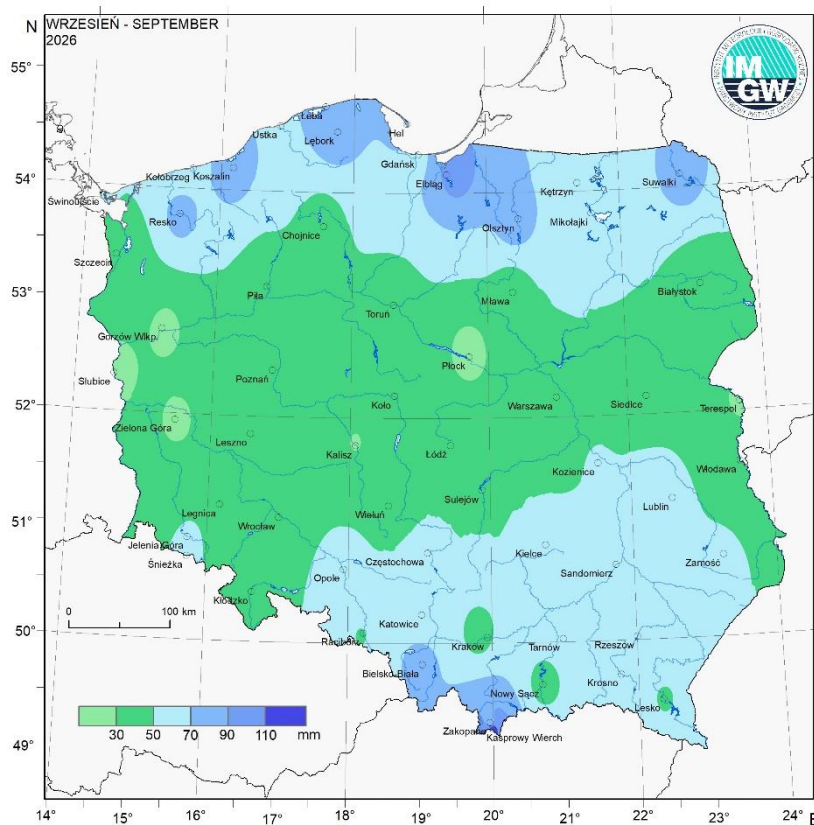
Najniższa temperatura	-3,2°C	w Jeleniej Górze	26 IX 2018,
	-6,6°C	na Kasprowym Wierchu	26 i 30 IX 2018,
Najwyższa temperatura	33,5°C	w Legnicy	1 IX 2019, 3 IX 2024,
	33,5°C	w Toruniu	1 IX 2019,
Najwyższa suma opadów	149,4 mm	w Bielsku-Białej	14 IX 2024.

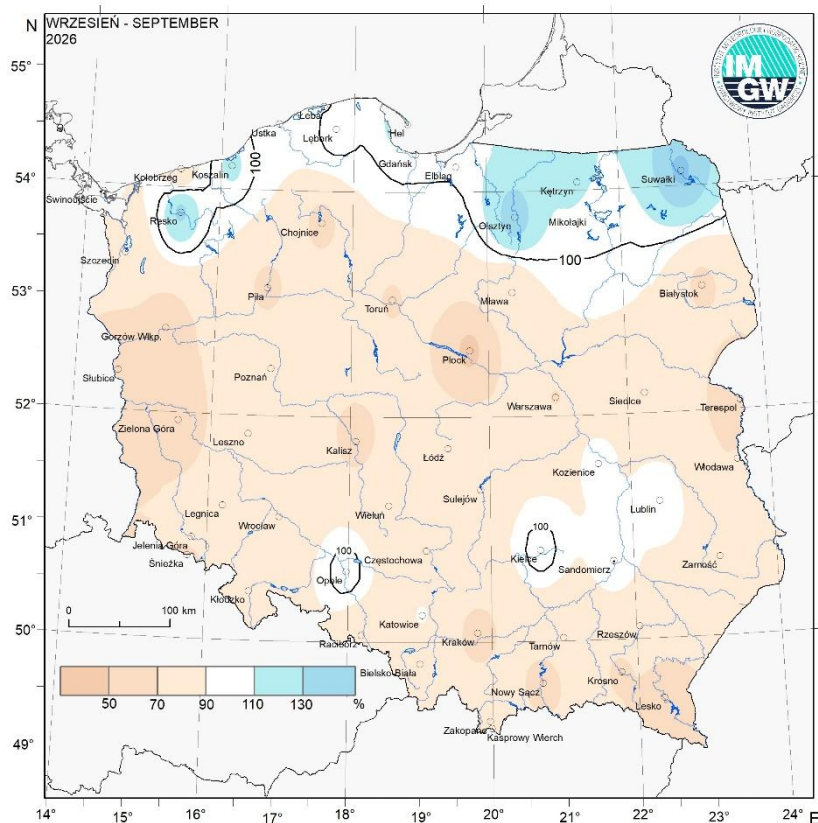
Rys. 2.6. Średnia miesięczna temperatura powietrza we wrześniu 2026

Rys. 2.7. Odchylenie średniej miesięcznej temperatury powietrza we wrześniu 2026, w stosunku do średniej wieloletniej 1991-2020

Rys. 2.8. Miesięczna suma opadu atmosferycznego we wrześniu 2026

Rys. 2.9. Anomalia miesięcznej sumy opadu atmosferycznego we wrześniu 2026, jako procent normy wieloletniej 1991-2020

Tab. 2.1. Charakterystyki meteorologiczne we wrześniu 2026

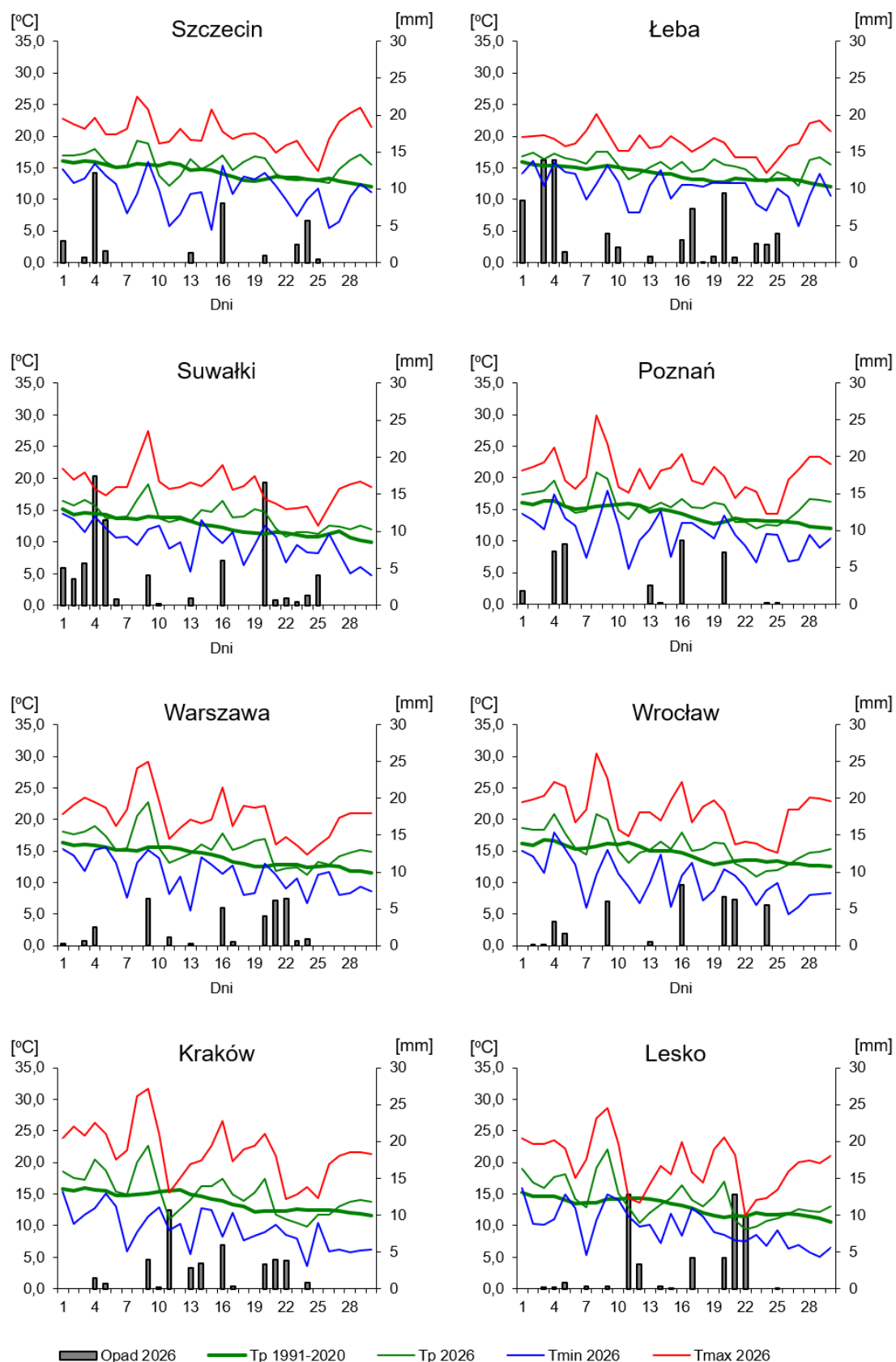
Lp.	Stacja	Temperatura powietrza						Temperatura gruntu na głęb. 5 cm		Opady atmosferyczne			Wilgotność względna		Uśonecznienie
		T średnia	Odchylenie $T_{sr.}$ od normy*	T_{max}	T_{min}	T_{min} przy gruncie	Liczba dni z $T_{max} > 25^{\circ}C$	T średnia	T_{min}	Suma	% normy*	Liczba dni z opadem	Średnia	Minimalna	Suma
		[°C]	[°C]	[°C]	[°C]	[°C]		[°C]	[°C]	[mm]			%	%	[godz.]
1	Białystok	14,1	1,5	30,1	4,9	2,8	1	.	.	37,3	67	12	83	36	155,5
2	Chojnice	14,3	1,1	25,8	6,0	4,1	1	15,9	11,8	35,4	64	11	79	41	154,6
3	Jelenia Góra	13,5	0,9	28,6	1,9	0,9	1	16,2	10,7	52,3	81	13	80	35	165,7
4	Katowice	14,8	1,1	30,5	4,9	1,8	4	17,0	11,4	63,7	91	13	76	28	182,4
5	Kielce	14,1	0,9	31,6	2,9	2,5	2	16,0	9,3	59,6	108	13	79	27	174,5
6	Koszalin	15,1	1,1	25,0	5,9	4,6	-	.	.	85,0	114	16	79	47	141,7
7	Kraków	15,1	1,2	31,7	3,6	2,5	5	16,5	8,5	41,4	63	13	74	25	194,2
8	Lublin	14,8	1,4	31,2	6,2	2,3	2	16,1	10,2	62,9	100	15	77	26	174,4
9	Łódź	14,5	0,8	28,1	3,6	1,0	2	15,4	7,5	40,3	75	12	79	39	176,3
10	Mława	14,5	1,1	27,1	2,3	1,6	2	17,6	9,1	39,0	71	16	82	43	171,6
11	Olsztyn	14,5	1,3	26,4	3,8	1,6	2	20,6	11,3	83,4	143	13	82	42	143,8
12	Opole	15,0	0,5	31,0	4,5	3,2	3	17,5	9,9	62,3	110	10	74	30	189,1
13	Poznań	15,6	1,3	29,9	5,6	3,7	2	17,5	13,0	35,7	87	9	74	37	163,7
14	Rzeszów **	15,2	1,3	31,2	5,2	3,5	5	16,7	10,1	55,9	85	12	75	24	180,9
15	Suwałki	13,9	1,4	27,4	4,7	3,4	1	19,2	12,4	79,9	153	16	82	46	155,8
16	Szczecin	15,5	1,2	26,3	5,2	3,2	1	16,2	9,2	35,9	75	10	77	37	151,5
17	Terespol	14,7	1,3	31,3	3,0	1,1	2	16,2	8,2	27,6	52	11	78	30	168,6
18	Toruń	15,2	1,3	27,2	4,9	1,8	2	16,6	11,9	38,3	69	12	77	38	174,7
19	Warszawa **	15,6	1,6	29,2	5,6	4,0	3	16,6	9,4	35,0	69	13	75	35	159,0
20	Wrocław	15,6	1,1	30,5	5,0	3,3	5	16,4	11,9	38,3	79	10	74	33	163,9
21	Zakopane	11,9	1,0	27,3	1,5	-0,2	2	13,8	2,4	76,8	69	14	76	27	158,8
22	Zielona Góra	15,7	1,3	29,6	7,4	5,7	2	17,0	10,7	26,8	55	10	70	34	150,3

Oznaczenie

kreska (-) - zjawisko nie wystąpiło;

kropka (.) - brak danych;

* wartości odniesiono do norm z okresu 1991-2020;

Rys. 2.10. Średnie dobowe i ekstremalne temperatury powietrza oraz dobowe sumy opadu atmosferycznego we wrześniu 2026

Informacja o liczbie zarejestrowanych wyładowań atmosferycznych na obszarze Polski przez system wykrywania wyładowań PERUN

We wrześniu 2026 system wykrywania i lokalizacji wyładowań atmosferycznych PERUN zarejestrował na obszarze Polski 254 342 wyładowań, w tym:

- 249 646 wyładowań chmurowych,
- 623 wyładowania doziemne dodatnie,
- 4 073 wyładowania doziemne ujemne.

3. Warunki hydrologiczne

Ostatniego dnia sierpnia (31 VIII) stan wody na Wiśle znajdował się głównie w strefie wody niskiej, tylko w górnym biegu i w ujściowym odcinku lokalnie w strefie wody średniej. Na Narwi i Bugu występowała strefa wody niskiej. Poziom wody na Odrze układał się głównie w strefie wody niskiej, tylko w górnym i ujściowym biegu miejscami w strefie wody średniej. Stan wody na Warcie układał się w strefie wody niskiej, tylko lokalnie w górnym biegu w strefie wody średniej.

Na północnym wschodzie, północy i lokalnie na południowym zachodzie wrzesień był wilgotny i bardzo wilgotny (111-125% i 126-150% normy wieloletniej), a punktowo skrajnie wilgotny (powyżej 150% normy), na krańcach południowo-wschodnich oraz na obszarze od Ziemi Lubuskiej po północną Lubelszczyznę był bardzo suchy, lokalnie skrajnie suchy (odpowiednio 50-74% i poniżej 50% normy). Na pozostałym obszarze kraju tegoroczny wrzesień był suchy lub mieścił się w granicach normy (odpowiednio 75-89% i 90-110%). W tab. 2.1 przedstawiono charakterystyki meteorologiczne (m.in. opadowe) dla wybranych 22 miast położonych w różnych rejonach Polski. Liczba dni z opadem w miesiącu wynosiła najczęściej kilkanaście dni; najwięcej, 16 dni z opadem zanotowano w Koszalinie, Mławie i w Suwałkach, a najmniej, 9 dni, w Poznaniu.

Tab. 3.1. Najwyższe dobowe sumy opadu w województwach (20 mm i wyższe)

Data	Opad maks. [mm]	Lokalizacja	Województwo i % stacji z opadem powyżej 20mm	Zlewnia
1 IX	23	Sławno	zachodniopomorskie, 2%	Wieprza
	21	Smołdzino	pomorskie, 2%	Łupawa
3 IX	25	Darłowo	zachodniopomorskie, 1%	Wieprza
4 IX	34	Trzebież	zachodniopomorskie, 42%	Zalew Szczeciński
	33	Gołdap	warmińsko-mazurskie, 38%	Węgorapa
	30	Borucino	pomorskie, 31%	Radunia
	24	Podwojponie	podlaskie, 5%	Niemien
5 IX	37	Frombork	warmińsko-mazurskie, 9%	Zalew Wiślany
	28	Dziwnów	zachodniopomorskie, 3%	Bałtyk
	24	Rozewie	pomorskie, 14%	Bałtyk
6 IX	22	Pruszcz	kujawsko-pomorskie, 3%	Brda
9 IX	28	Branice	opolskie, 21%	Opawa
	25	Międzygórze	dolnośląskie, 4%	Nysa Kłodzka
11 IX	45	Morskie Oko	małopolskie, 16%	Dunajec
	28	Kolbuszowa	podkarpackie, 16%	Łęg
	27	Zakłodzie	lubelskie, 26%	Wieprz
	27	Kamesznica	śląskie, 1%	Soła
16 IX	32	Nowogrodziec	dolnośląskie, 1%	Bóbr
	24	Trąbinek	wielkopolskie, 8%	Warta
	23	Wapienica	śląskie, 3%	Mała Wisła
20 IX	27	Szrenica	dolnośląskie, 5%	Bóbr
	24	Polanów	zachodniopomorskie, 5%	Wieprza
	23	Ługi	lubuskie, 4%	Drawa
	23	Ciecholub	pomorskie, 2%	Wieprza
	21	Opole-Wik	opolskie, 3%	Mała Panew
21 IX	61	Dolina Pięciu Stawów	małopolskie, 12%	Dunajec
	31	Międzybrodzie Bialskie	śląskie, 12%	Soła
	28	Kazanów	mazowieckie, 4%	Itzanka
	27	Wisłoczek	podkarpackie, 21%	Wisłok
	23	Śnieżnik	dolnośląskie, 1%	Nysa Kłodzka
	21	Nowa Pasłęka	warmińsko-mazurskie, 3%	Zalew Wiślany
	20	Szymankowo	pomorskie, 2%	Święta

Data	Opad maks. [mm]	Lokalizacja	Województwo i % stacji z opadem powyżej 20mm	Zlewnia
22 IX	69	Dolina Pięciu Stawów	małopolskie, 10%	Dunajec
	24	Dobieszów	opolskie, 15%	Psina
24 IX	21	Ustroń-Równica-Wieś	śląskie, 1%	Mała Wisła
25 IX	30	Nowa Pasłęka	warmińsko-mazurskie, 16%	Zalew Wiślany

W tabeli 3.1 umieszczono najwyższe w województwach dobowe sumy opadu (20 mm i wyższe), jakie wystąpiły w poszczególnych dniach września. Na podstawie tych informacji można stwierdzić, że we wrześniu opady przekraczające 20 mm na dobę (uznawane za potencjalnie niebezpieczne) były notowane przez niemal połowę dni w miesiącu. Najwyższa dobowo suma opadów została zarejestrowana w dniu 22 IX na stacji meteorologicznej Dolina Pięciu Stawów i spadło tam 69 mm.

Tab. 3.2. Najwyższe dobowe przyrosty stanu wody (40 cm i wyższe, o 6 UTC)

Data	Województwo	Rzeka	Stacja wodowskazowa	Przyrost stanu [cm]
2 IX	warmińsko-mazurskie	Lega	Kucze	56
4 IX	kujawsko-pomorskie	Brda	Smukała	49
5 IX	warmińsko-mazurskie	Bauda	Nowe Sadłuki	181
	warmińsko-mazurskie	Elma	Piaseczno	124
	warmińsko-mazurskie	Wąsza	Bornity	105
	warmińsko-mazurskie	Sajna	Bykowo	77
	warmińsko-mazurskie	Drwęca Warmińska	Krosno	61
	warmińsko-mazurskie	Pasłęka	Łozy	52
	warmińsko-mazurskie	Pasłęka	Pierzchały	51
	warmińsko-mazurskie	Łyna	Sępapol	49
6 IX	warmińsko-mazurskie	Pasłęka	Braniewo	56
	warmińsko-mazurskie	Zalew Wiślany	Nowakowo	50
	pomorskie	Zalew Wiślany	Oślonka	47
	warmińsko-mazurskie	Nogat	Nowotki	45
7 IX	kujawsko-pomorskie	Wda	Krąplewice	61
10 IX	śląskie	Olza	Cieszyn	42
	warmińsko-mazurskie	Lega	Kucze	40
13 IX	lubelskie	Łabuńka	Krzak	52
14 IX	kujawsko-pomorskie	Wda	Krąplewice	66
17 IX	wielkopolskie	Lutynia	Raszewy	57
	podlaskie	Biała	Zawady	44
	pomorskie	Radunia	Pruszcz Gdański	47
21 IX	kujawsko-pomorskie	Wda	Krąplewice	85
	warmińsko-mazurskie	Lega	Kucze	73
	łódzkie	Ner	Kazimierz	54
	warmińsko-mazurskie	Dejna	Smokowo	43
22 IX	pomorskie	Zalew Wiślany	Oślonka	55
	warmińsko-mazurskie	Zalew Wiślany	Nowakowo	48
	warmińsko-mazurskie	Elbląg	Elbląg	53
	pomorskie	Szarpawa	Tujsk	53
	dolnośląskie	Kwisa	Nowogrodziec	53
	warmińsko-mazurskie	Nogat	Nowotki	48
23 IX	warmińsko-mazurskie	Bauda	Nowe Sadłuki	112
25 IX	kujawsko-pomorskie	Wda	Krąplewice	51
26 IX	warmińsko-mazurskie	Bauda	Nowe Sadłuki	148
	warmińsko-mazurskie	Wąska	Pasłęk	82
	warmińsko-mazurskie	Elma	Piaseczno	71
	warmińsko-mazurskie	Sajna	Bykowo	54
	warmińsko-mazurskie	Pasłęka	Łozy	45
28 IX	kujawsko-pomorskie	Wda	Krąplewice	51

Na rzekach we wrześniu notowano głównie tendencję spadkową, rzadziej stabilizację, okresowo widoczne były wzrosty i wahania związane ze spływem wody opadowej oraz z pracą urządzeń hydrotechnicznych. Widoczny był także wpływ cyrkulacji atmosferycznej na poziom wody w Bałtyku, powodujący zmiany poziomu morza.

Zestawienie najwyższych dobowych przyrostów stanu wody (40 cm i wyższe, o 6 UTC) zamieszczono w tab. 3.2. Umieszczone tu najwyższe dobowe wartości wzrostów stanu wody, zgodnie z zasadą przyjętą w miesięcznych Biuletynach PSHM, dotyczą wartości z godz. 6 UTC. Również informacje o wysokości przekroczeń stanu ostrzegawczego i alarmowego podawane są w Biuletynach PSHM wg stanu na godz. 6 UTC.

Najważniejszymi przyczynami wysokich wzrostów stanu wody w rzekach w tym miesiącu były: spływ wody opadowej, praca urządzeń hydrotechnicznych oraz wpływ cyrkulacji na poziom wybrzeża Morza Bałtyckiego.

We wrześniu nie zanotowano przekroczenia stanu alarmowego. Stan ostrzegawczy został osiągnięty w dorzeczu Wisły na rzekach: Czarna (Sochonie, 1-3 i 9 IX) i Wierzyca (Bożepole Szlacheckie, 6 IX), w dorzeczu Odry nie notowano stanu ostrzegawczego. Przekroczenie stanu ostrzegawczego notowano w rzekach Przymorza: Grabowa (Grabowo, 6 IX), Martwa Wiśła (Gdańsk-Sobieszewo, 22-23 IX), Nogat (Nowotki, 22-23 IX), Bauda (Nowe Sadłuki, 5-6 i 26 IX), Węgorapa (Węgorzewo, 5-8 IX), Łyna (Olsztyn-Kortowo, 1-3 IX), na Zalewie Wiślanym (Ostionka, 22-23 IX) oraz na Morzu Bałtyckim (Puck, 22 i 25 IX; Gdańsk-Port Północny, 22-23 i 25 IX; Gdynia, 22 i 25 IX; Hel, 22-23 i 25 IX; Władysławowo, 22 i 25 IX).

Ostatniego dnia września (30 IX) stan wody na Wiśle znajdował się głównie w strefie wody niskiej, tylko w górnym biegu i w ujściowym odcinku lokalnie w strefie wody średniej. Na Narwi i Bugu występowała strefa wody niskiej. Poziom wody na Odrze układał się głównie w strefie wody niskiej, tylko w górnym i ujściowym biegu miejscami w strefie wody średniej. Stan wody na Warcie układał się w strefie wody niskiej, tylko lokalnie w górnym biegu w strefie wody średniej.

We wrześniu wartości stanu wody niższe lub równe najniższej dotychczas obserwowanej wartości, do roku 2025, odnotowano na 64 stacjach hydrologicznych, na 48 w dorzeczu Wisły i na 16 w dorzeczu Odry. Najwyższe odchylenia od minimum notowano na stacji hydrologicznej Puławy-Azoty na Wiśle (12 IX), kiedy stan wody był niższy od dotychczasowego minimum (do 2025 roku) o 17 cm. W poprzednim miesiącu takie wartości odnotowano na 67 stacjach.

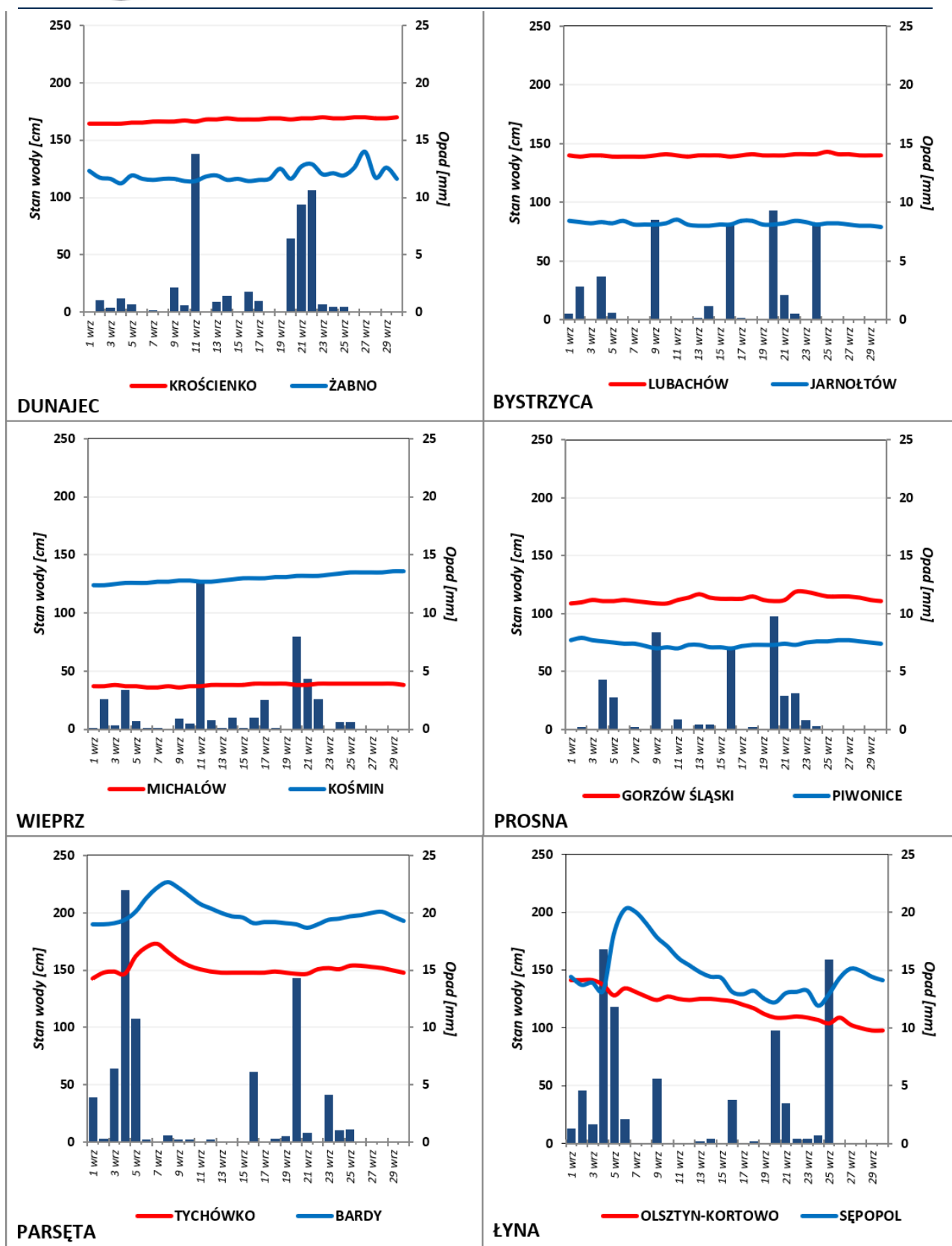
Tab. 3.3. Stacje wodowskazowe, na których stan wody we wrześniu 2026 był niższy od dotychczas obserwowanych wartości (do roku 2025)

Lp.	Rzeka	Stacja wodowskazowa	$H_{\min \text{ abs.}}$ [cm]	Wrzesień 2026 $H_{\min}$ [cm]	ΔH^* [cm]	Data wystąpienia $H_{\min}$ (wrzesień 2026)
Dorzecze Wisły						
1	Wiśła	Wiśła-Czarne	54	54	0	1
2	Wiśła	Sierosławice	30	20	10	11
3	Wiśła	Karsy	82	73	9	10
4	Wiśła	Annopol	162	147	15	11
5	Wiśła	Puławy-Azoty	70	53	17	12
6	Wiśła	Gusin	96	95	1	11
7	Wiśła	Warszawa-Nadwilanówka	32	14	18	13, 14

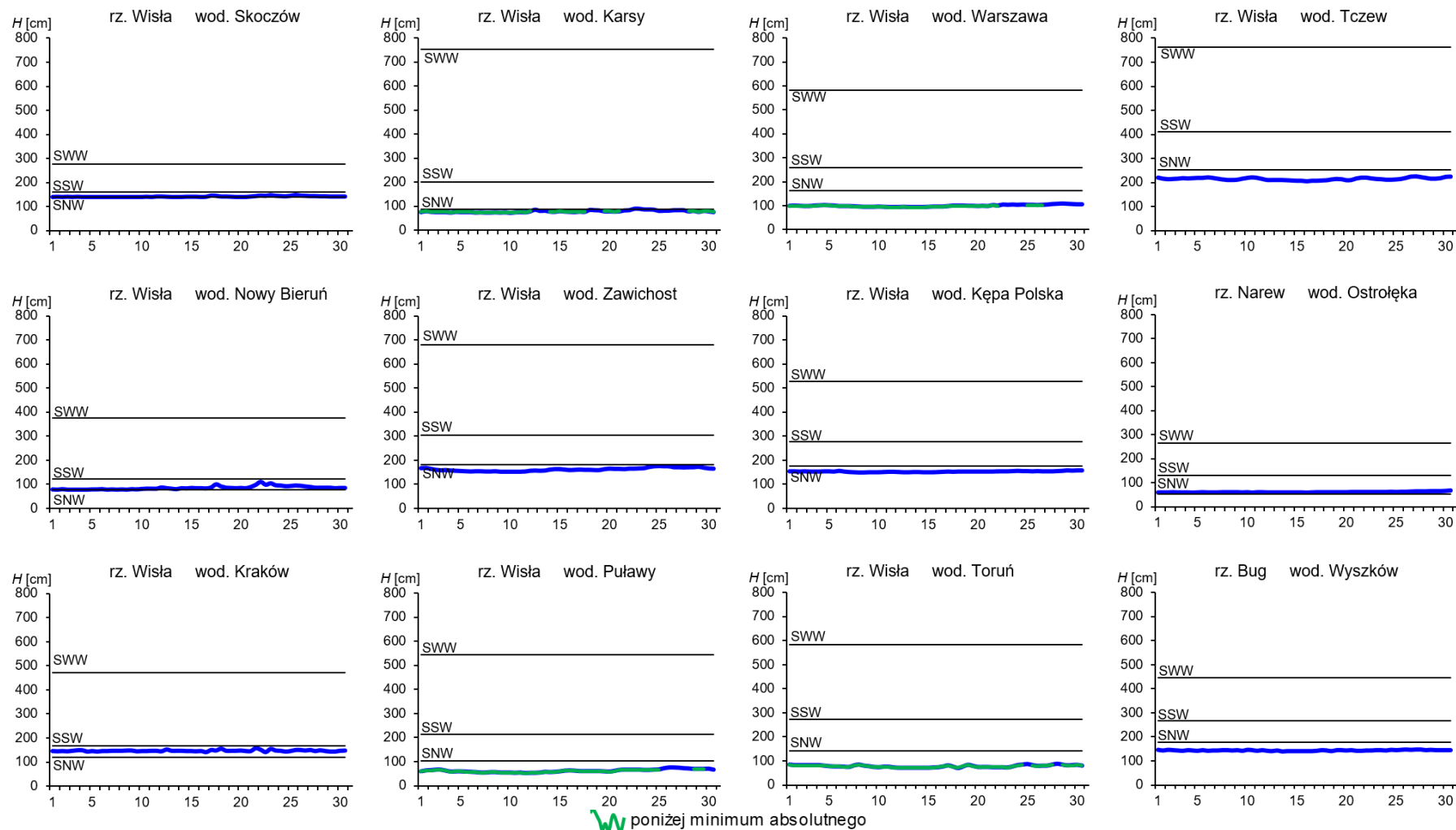
Lp.	Rzeka	Stacja wodowskazowa	$H_{\min \text{ abs.}}$ [cm]	Wrzesień 2026 $H_{\min}$ [cm]	ΔH^* [cm]	Data wystąpienia $H_{\min}$ (wrzesień 2026)
8	Wiśła	Warszawa-Bulwary	104	94	10	11, 12, 13, 14
9	Wiśła	Modlin	193	182	11	12, 14, 15
10	Wiśła	Toruń	85	71	14	18
11	Wiśła	Fordon	86	80	6	23
12	Żylica	Łodygowice	343	343	0	2
13	Skawa	Jordanów	138	138	0	2
14	Skawa	Osielec	35	35	0	9
15	Raba	Rabka 2	68	68	0	30
16	Stradomka	Stradomka	22	22	0	2, 3
17	Łososina	Jakubkowice	34	32	2	9
18	Nida	Brzegi	57	57	0	1, 2, 10
19	Czarna	Raków	100	98	2	2, 11
20	Czarna	Połaniec	94	93	1	2, 10
21	Wiśłoka	Krajowice	111	108	3	8, 9, 11
22	Wiśłoka	Pustków	70	59	11	11
23	Wiśłoka	Mielec 2	160	158	2	7, 8, 9, 11
24	Jasiołka	Jasło	74	66	8	6, 7, 8, 9, 10
25	San	Dwernik	74	73	1	10, 11
26	San	Leżachów	78	75	3	10
27	San	Nisko	90	82	8	11, 12, 13, 14
28	San	Radomyśl	176	172	4	10, 11
29	Wetlina	Kalnica	256	256	0	8, 9, 10, 11
30	Wiar	Krówniki	52	52	0	10, 11, 16, 17, 18
31	Wiśłok	Tryńcza	164	156	8	8, 9, 10, 11
32	Tanew	Harasiuki	76	68	8	9, 10, 11
33	Bukowa	Ruda Jastkowska	22	17	5	9, 10
34	Kamienna	Wąchock	2	0	2	7, 8, 9, 10, 11
35	Świślina	Rzepin	96	95	1	2, 9
36	Iłżanka	Kazanów	155	155	0	10
37	Wieprz	Trawniki	284	277	7	8, 9, 10, 11
38	Wieprz	Lubartów	162	156	6	11
39	Wieprz	Kośmin	136	124	12	1, 2
40	Radomka	Rogożek	104	92	12	11, 17
41	Drzewiczka	Odrzywół	102	102	0	7
42	Bug	Kryłów	12	1	11	10
43	Bug	Dorohusk	10	9	1	3, 4, 8, 9, 10, 11
44	Bug	Włodawa	62	49	13	10
45	Bug	Krzyczew	82	74	8	11
46	Bug	Zabuże	192	181	11	8, 9, 10, 11, 12, 13
47	Bug	Małkinia	79	77	2	4
48	Liwiec	Łochów	102	98	4	14, 15
Dorzecze Odry						
1	Mała Panew	Krupski Młyn	17	13	4	7, 9
2	Nysa Kłodzka	Międzylesie	79	78	1	9
3	Nysa Kłodzka	Bardo	38	25	13	9

Lp.	Rzeka	Stacja wodowskazowa	$H_{\min \text{ abs.}}$ [cm]	Wrzesień 2026 $H_{\min}$ [cm]	ΔH * [cm]	Data wystąpienia $H_{\min}$ (wrzesień 2026)
4	Ścinawka	Tłumaczów	95	93	2	7, 8
5	Budzówka	Kamieniec Ząbkowicki	170	170	0	6, 7, 8, 9
6	Oława	Zborowice	117	117	0	9
7	Strzegomka	Bogdaszowice	63	63	0	14, 16, 20, 21
8	Łomnica	Łomnica	220	211	9	18, 19, 20
9	Podgórna	Podgórzyn	51	50	1	19, 27, 28, 29, 30
10	Kwisa	Gryfów Śląski	89	87	2	20
11	Warta	Działoszyn	388	388	0	1, 4, 7, 9
12	Warta	Osjaków	117	106	11	2, 4, 8, 9, 10, 11
13	Warta	Burzenin	54	51	3	2, 9, 11
14	Warta	Sieradz	134	129	5	3, 9, 11
15	Liswarta	Kule	74	67	7	2
16	Miała	Chełst	330	330	0	23

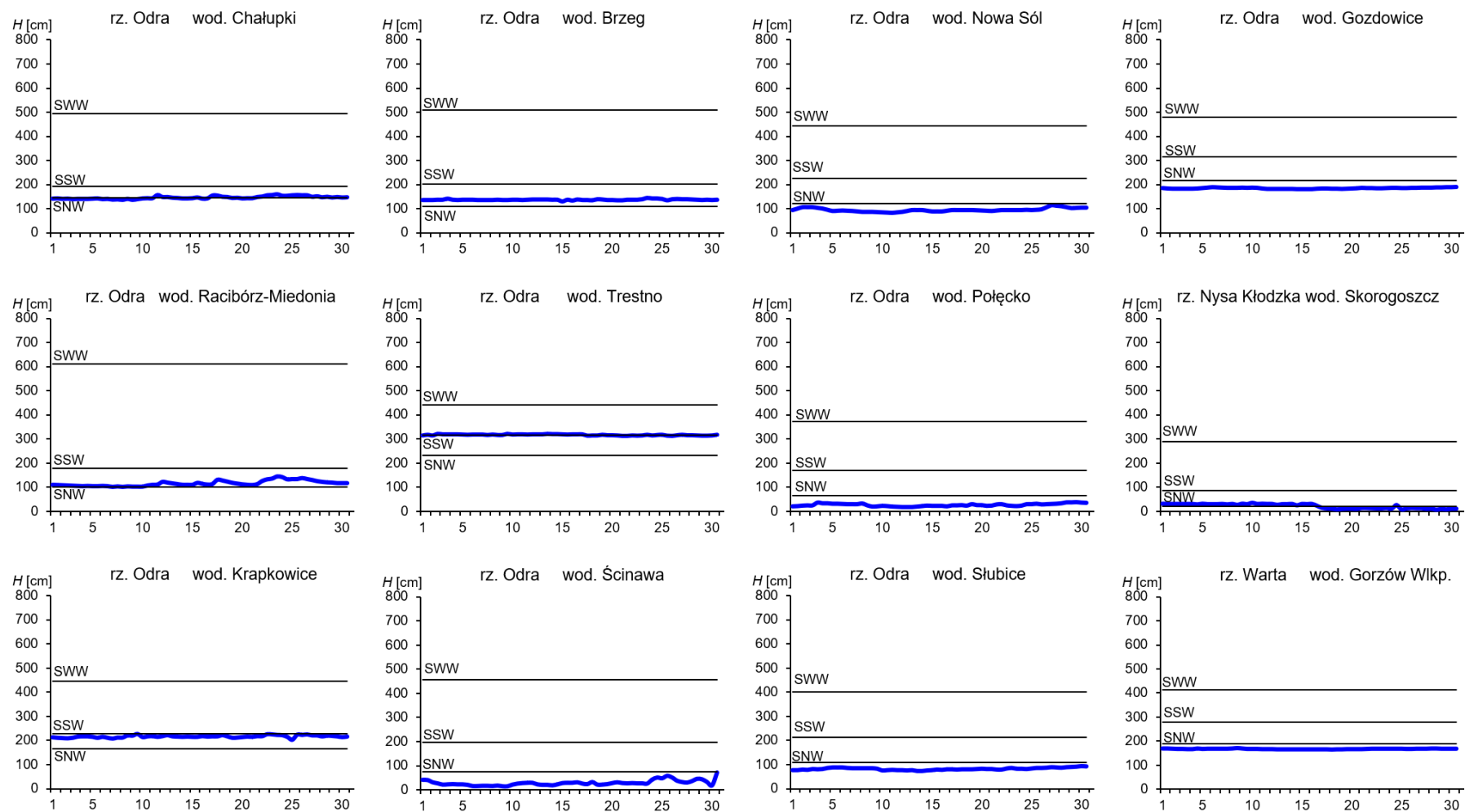
* $\Delta H = H_{\min \text{ abs.}} - H_{\min} \text{ (wrzesień 2026)}$

Rys. 3.1. Wysokość opadów średnich [mm] i przebieg stanu wody [cm] dla wybranych zlewni w Polsce we wrześniu 2026

Rys. 3.2. Hydrogramy stanu wody na Wiśle, Narwi i Bugu we wrześniu 2026

Rys. 3.3. Hydrogramy stanu wody na Odrze, Nysie Kłodzkiej i Warcie we wrześniu 2026

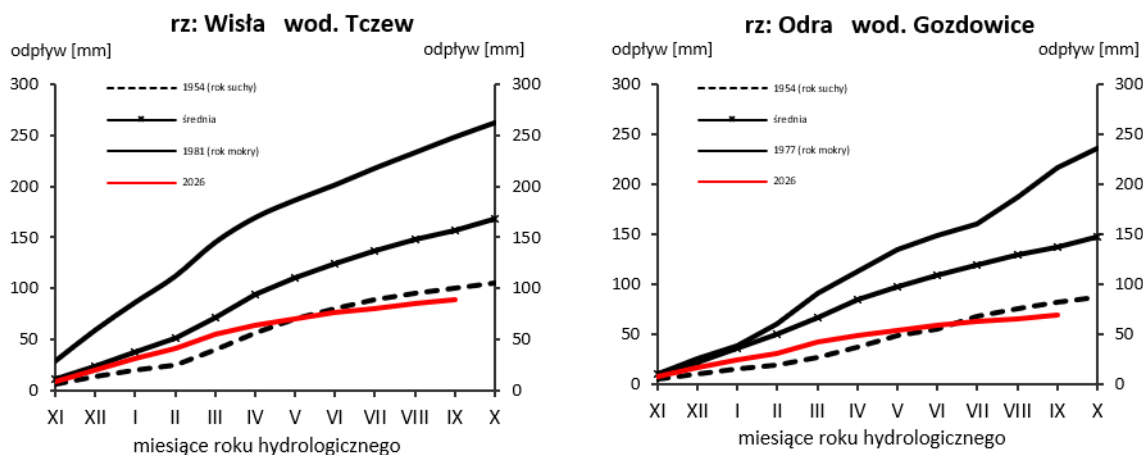
4. Odpływ rzeczny

We wrześniu wartości odpływu w przekrojach rzek dorzecza Wisły i Odry był wyraźnie niższy od normy. W przekrojach rzek Przymorza wahał się w granicach normy.

Odpływ (tab. 4.1) w dorzeczu Wisły wynosił od 23,9% normy w Wyszku na Bugu do 61,6% normy w Ostrołęce na Narwi, a w dorzeczu Odry od 28,8% normy w Raciborzu-Miedoni na Odrze do 55,8% w Żaganiu na Bobrze. W rzekach Przymorza odpływ stanowił 97,1% odpływu normalnego w Resku na Redze, 96,3% w Słupsku na Słupi i 112% w Sępólnie na Łynie.

W dorzeczu Wisły odpływ kształtował się od 0,39 SNQ w Wyszku na Bugu do 1,55 SNQ w Nowym Sączu na Dunajcu, a w dorzeczu Odry od 0,58 SNQ w Sieradzu na Warcie do 2,23 SNQ w Osetnie na Baryczy. W rzekach Przymorza odpływ wyniósł 1,38 SNQ w Resku na Redze, 1,57 SNQ w Słupsku na Słupi i 2,06 SNQ w Sępólnie na Łynie. Odpływ Wisły do Bałtyku wyniósł we wrześniu 4,05 mm, tj. 42,8% normy, Odrę odpłynęło 3,54 mm, tj. 40,6% normy.

Odpływ rzeczny od początku roku hydrologicznego, tj. od 1 listopada 2025 do 30 września 2026 w dorzeczu Wisły zawierał się w granicach od 41,7% normy w Wyszku na Bugu do 73,3% w Nowym Sączu na Dunajcu, a w dorzeczu Odry od 34,9% normy w Osetnie na Baryczy do 53,2% w Sieradzu na Warcie. W przekrojach zamykających zlewnie: Wisły w Tczewie oraz Odry w Gozdowicach odpływ ten był równy odpowiednio: 56,6% i 50,1% odpływu normalnego, a w rzekach Przymorza wynosił: dla Regi 71,0%, dla Słupi 83,6%, a dla Łyny 89,8% normy.

Rys. 4.1. Krzywe sumowe odpływu Wisły w Tczewie i Odry w Gozdowicach

Tab. 4.1. Odpływ we wrześniu 2026 w stosunku do wartości charakterystycznych z wielolecia 1951-2020, w wybranych profilach wodowskazowych

Lp	Rzeka	Przekrój	A [km ²]	Wartości średnie z okresu 1951 - 2020								Wrzesień 2026					
				$\overline{Q}_9$ [m ³ /s]	$\overline{H}_9$ [mm]	$\overline{V}_9$ [mln m ³]	$\overline{Q}_r$ [m ³ /s]	$\overline{H}_r$ [mm]	$\overline{V}_r$ [mln m ³]	$\Sigma \overline{k}$	SNQ [m ³ /s]	Q [m ³ /s]	H [mm]	V [mln m ³]	n [%]	Q/SNQ	Σk
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1	Wiśła	Sandomierz	31 810	225	18,4	584	287	285	9 063	0,937	102	83,2	6,78	216	36,9	0,82	0,601
2	Wiśła	Warszawa	84 945	419	12,8	1 087	564	210	17 801	0,935	231	143	4,36	371	34,1	0,62	0,539
3	Wiśła	Tczew	193 923	709	9,47	1 836	1 032	168	32 539	0,939	419	303	4,05	785	42,8	0,72	0,531
4	Dunajec	Nowy Sącz	4 337	51,9	31,0	135	65,0	472	2 049	0,941	14,5	22,5	13,4	58,3	43,3	1,55	0,689
5	San	Przemyśl	3 688	31,9	22,5	82,8	52,0	445	1 641	0,947	10,2	10,3	7,24	26,7	32,2	1,01	0,439
6	Wieprz	Kośmin	10 293	25,9	6,52	67,1	36,8	113	1 159	0,922	16,1	8,92	2,25	23,1	34,4	0,55	0,439
7	Pilica	Sulejów	3 927	16,7	11,0	43,4	22,0	177	695	0,928	9,22	5,35	3,53	13,9	32,0	0,58	0,458
8	Narew	Ostrołęka	21 921	66,5	7,86	172	108	156	3 411	0,937	43,1	41,0	4,85	106	61,6	0,95	0,469
9	Bug	Wyszków	38 394	86,2	5,82	223	152	125	4 799	0,944	53,2	20,6	1,39	53,4	23,9	0,39	0,394
10	Łyna	Sępólno	3 640	16,4	11,7	42,5	24,5	212	773	0,932	8,93	18,4	13,1	47,7	112	2,06	0,837
11	Odra	Racibórz-Miedonia	6 729	46,5	17,9	121	64,3	302	2 029	0,943	15,7	13,4	5,16	34,7	28,8	0,86	0,491
12	Odra	Ścinawa	29 612	137	12,0	355	177	189	5 589	0,937	65,2	43,5	3,81	113	31,8	0,67	0,438
13	Odra	Nowa Sól	36 840	155	10,9	403	200	171	6 292	0,933	82,9	50,8	3,57	132	32,7	0,61	0,452
14	Odra	Gozdowice	109 810	369	8,72	958	512	147	16 141	0,938	246	150	3,54	389	40,6	0,61	0,470
15	Nysa Kł.	Skorogoszcz*	4 489	30,1	17,4	78,1	35,7	251	1 127	0,941	9,38	9,79	5,65	25,4	32,5	1,04	0,360
16	Barycz	Osetno	4 580	10,5	5,92	27,1	14,8	102	466	0,922	1,63	3,64	2,06	9,4	34,8	2,23	0,322
17	Bóbr	Żagań	4 255	25,6	15,6	66,4	37,2	276	1 174	0,945	12,0	14,3	8,71	37,1	55,8	1,19	0,479
18	Warta	Sieradz	8 156	31,8	10,1	82,5	44,3	171	1 396	0,934	21,4	12,5	3,97	32,4	39,2	0,58	0,496
19	Warta	Poznań	25 909	67,4	6,74	175	99,4	121	3 135	0,939	40,4	29,2	2,92	75,7	43,3	0,72	0,475
20	Noteć	N. Drezdenko	15 932	55,3	9,00	143	72,6	144	2 289	0,930	38,9	29,3	4,77	75,9	52,9	0,75	0,487
21	Rega	Resko	1 134	6,65	15,2	17,2	8,70	242	274	0,931	4,67	6,46	14,8	16,7	97,1	1,38	0,661
22	Słupia	Słupsk	1 452	14,0	25,0	36,3	15,6	338	491	0,919	8,58	13,5	24,1	35,0	96,3	1,57	0,768

* - Przepływ jest pod wpływem gospodarki wodnej w zbiorniku.

Objaśnienia do tab. 4.1.

Q_m	przepływ średni miesięczny z wielolecia,
H_m	odpływ miesięczny średni z wielolecia,
V_m	odpływ miesięczny średni z wielolecia,
m	indeks miesiąca
Q_r	przepływ średni roczny, z wielolecia,
H_r	odpływ roczny średni z wielolecia,
V_r	odpływ roczny średni z wielolecia,
r	indeks roku
$\sum k$	wskaźnik sumarycznego odpływu od początku roku hydrologicznego (1 listopada) w stosunku do odpływu średniego rocznego będącego sumą odpływów średnich miesięcznych z wielolecia
SNQ	przepływ średni z minimalnych przepływów rocznych z wielolecia,
Q	przepływ średni miesięczny bieżącego roku,
H	odpływ miesięczny bieżącego roku,
V	odpływ miesięczny bieżącego roku,
n	procent w stosunku do wartości średniej z wielolecia $n = Q / \bar{Q} * 100\% = H / \bar{H} * 100\% = V / \bar{V} * 100\%$,
k	wskaźnik odpływu miesięcznego w stosunku do odpływu średniego rocznego $k = H / \bar{H}_r = V / \bar{V}_r$
$\sum k$	wskaźnik sumarycznego odpływu od początku roku hydrologicznego (1 listopada) do końca danego miesiąca w stosunku do odpływu średniego rocznego

5. Jeziora

Rys. 5.1. Lokalizacja jezior bazowych i bilansowych sieci limnologicznej

Tab. 5.1. Morfometria i zlewnie jezior

Lp.	Jezioro	Jezioro				Zlewnia	Powierzchnia zlewni jeziora ²⁾
		Powierzchnia ²⁾	Objętość ¹⁾	Głębokość średnia ¹⁾	Głębokość maksymalna ¹⁾		
		[km ²]	[mln m ³]	[m]	[m]		[km ²]
1	Ślowskie	8,3	43	5,2	12,3	Obrzyca – Odra	206,1
2	Powidzkie	10,7	131	12,7	45,4	Meszna – Warta	79,6
3	Komorze	3,9	49	11,8	34,7	Piława – Gwda	35,8
4	Ślawianowskie	2,9	18	6,6	15,0	Głomia – Gwda	107,7
5	Ostrowite	3,6	36	9,4	28,5	Płociczna – Drawa	311,3
6	Morzycko	3,2	50	14,5	60,0	Ślubia – Odra	60,6
7	Rajgrodzkie	14,6	143	9,4	52,0	Jęgrznia – Biebrza	742,8
8	Dejguny	7,7	93	12,0	45,0	Pisa – Narew	57,7
9	Bachotek	2,2	15	7,2	24,3	Skarlanka – Drwęca	233,4
10	Jasień	5,7	48	8,3	32,2	Łupawa	71,7
11	Raduńskie Górne	3,8	60	15,5	43,0	Radunia	73,6
12	Dadaj	9,7	121	12,3	39,8	Wadąg – Łyna	340,1

¹⁾ *Atlas Jezior Polski* (1996, 1997, 2000)

²⁾ Mapa Podziału Hydrograficznego (2010)

We wrześniu 2026 zanotowano - średnio dla wszystkich jezior – niewielki spadek wody w akwenach oraz duży spadek średniej temperatury wody mierzonej przy wodowskazach. Spadek średniego poziomu wody obliczanego dla wszystkich jezior wynosił dokładnie 1,8 cm i był on wynikiem zmian w poszczególnych zbiornikach. W sześciu kontrolowanych akwenach zanotowano obniżenie poziomu wody (maksymalnie o 8 cm), a w pięciu zarejestrowano niewielki wzrost (maksymalnie o 4 cm), natomiast w jednym (Raduńskie G.) poziom wody pozostał niezmienny. Stany wody w monitorowanych jeziorach pozostawały głównie w strefie stanów średnich (sześć zbiorników), a w mniejszym stopniu w strefach wody niskiej i wody wysokiej (obydwie grupy po trzy zbiorniki). Najwyższe odchylenie od stanu średniego zarejestrowano w Jez. Powidzkim (o -68 cm), a w pozostałych akwenach odchylenia były dużo niższe (± 26 cm). W porównaniu do danych wieloletnich, średni bieżący nadmiar wody w jeziorach w ciągu miesiąca zwiększył się w niewielkim stopniu: we wrześniu liczył on około 5 cm (dokładnie 5,5 cm), a w sierpniu było to 5 cm. Ogółem zarejestrowano osiem zbiorników, w których aktualny stan był wyższy niż wieloletni oraz trzy zbiorniki w których sytuacja była odwrotna, w jednym jeziorze (Sławianowskie) stany wieloletni i bieżący były sobie równe.

We wrześniu zanotowano spadek średniej temperatury wody mierzonej przy wodowskazach. Nastąpiła zmiana tendencji przemian temperatury wody we wszystkich jeziorach: obniżyła się ona średnio o $3,5^{\circ}\text{C}$ i wyniosła $17,7^{\circ}\text{C}$. Dla porównania: w minionych latach (od 2006 roku) średni spadek miesięczny (we wrześniu) wyniósł blisko 4°C , a temperatura wody wynosiła ok. $17,5^{\circ}\text{C}$. Wszystkie temperatury średnie wody (oraz wszystkie temperatury charakterystyczne) wykazywały spadek. Najwyższy spadek średniej temperatury wody nastąpił w Sławskim i Ostrowitym (po $4,0^{\circ}\text{C}$), a najniższy w Jasieniu ($3,0^{\circ}\text{C}$). W poszczególnych jeziorach średnia temperatura wody wynosiła od $16,1^{\circ}\text{C}$ (Raduńskie G.) do $18,5^{\circ}\text{C}$ (Sławskie). Ekstremalne dobowe temperatury wody zmierzono w tych samych co powyżej jeziorach tj. w Raduńskim G. ($14,4^{\circ}\text{C}$; 26 IX) oraz w Sławskim ($20,5^{\circ}\text{C}$; 1 i 3 IX). Jeziora położone na Niżu ($18,0^{\circ}\text{C}$) były nieco cieplejsze od pomorskich i mazurskich.

Średnia przezroczystość wody wszystkich jezior mierzona widzialnością krążka Secchiego wyniosła 2,8 m i była wyższa niż w ubiegłym miesiącu o 0,2 m. Na wartość średnią złożyły się wyniki w poszczególnych zbiornikach: w siedmiu widzialność wzrosła, a w pięciu obniżyła się. Najwyższą wartość przezroczystości wody określono w Powidzkim (5,8 m), a najniższą w Sławskim (1,0 m), niska była również w Sławianowskim (1,1 m).

We wrześniu 2026 roku stratyfikacja termiczna wód kontrolowanych jezior głębokich w zasadzie nie zmieniła się. W zasadzie, bowiem w poszczególnych częściach termicznych jeziora sytuacja wyglądała różnie: w epilimnionach temperatura wody obniżyła się o kilka stopni (i to była największa zmiana), w metalimnionach – temperatura wody zmieniła się w niewielkim zakresie, a w hipolimnionach nie uległa zmianie. Wszystkie te fakty oznaczają rozpoczęcie procesu zaniku letniej stratyfikacji termicznej. W wierzchniej warstwie wody, tj. w epilimnionach poszczególnych jezior, temperatura obniżyła się i zazwyczaj wynosiła około 18°C osiągając najwyższą wartość w Jez. Powidzkim ($18,9^{\circ}\text{C}$). Miąższość tej warstwy wynosiła generalnie 6-9 m, a swoje maksimum osiągnęła w trzech akwenach (Powidzkim, Rajgrodzkim i Dejgunach wszystkie po 9 m). Z kolei w wodach leżących poniżej, tj. w metalimnionie,

temperatura wody w ciągu miesiąca nieznacznie wzrosła we wszystkich stratyfikowanych dziesięciu akwenach (o ok. $0,5^{\circ}\text{C}$). W strefie tej nadal miał miejsce duży spadek temperatury wody - na przestrzeni kilku metrów temperatura obniżyła się z około 18°C do około 9°C ; największy gradient spadku zmierzono w Komorzu ($5,6^{\circ}\text{C}/\text{mb}$ na ósmym metrze głębokości), a zazwyczaj był on dużo mniejszy ($0,5\text{--}1^{\circ}\text{C}/\text{mb}$). Miąższość metalimnionów w poszczególnych zbiornikach wynosiła kilka metrów. Z kolei w hipolimnionach jezior temperatura wody nie uległa zmianie i zazwyczaj zawierała się w przedziale od 6 do 8°C . Najniższą zmierzoną temperaturą okazała się ta zmierzona w Rajgrodzkim w dolnej części hipolimnionu ($5,0^{\circ}\text{C}$), a najwyższą stwierdzono w górnych częściach hipolimnionów wielu jezior (około 9°C). Miąższość hipolimnionów w poszczególnych jeziorach zależna była od głębokości akwenu osiągając maksimum w najgłębszym Morzycku (przeszło 46 m). Średnia temperatura wody mierzona w głęboczkach w całym pionie głębokościowym wyniosła $10,1^{\circ}\text{C}$ i była niższa od sierpniowej (o $0,3^{\circ}\text{C}$). Najwyższą jej wartość zmierzono w Bachotku ($12,9^{\circ}\text{C}$), a najniższą w Morzycku ($8,7^{\circ}\text{C}$).

Średnia zawartość, dla wszystkich głębokich kontrolowanych akwenów, tlenu rozpuszczonego w całym pionie pomiarowym w ciągu miesiąca pozostała bez zmiany i wyniosła $2,3 \text{ mgO}_2/\text{dm}^3$. W górnej warstwie termicznej jeziora tj. w epilimnionie, zmiana poziomu zawartości tlenu rozpuszczonego w wodzie w porównaniu do ubiegłego miesiąca była stosunkowo niewielka, natlenienie to wynosiło zwykle $9\text{--}10 \text{ mgO}_2/\text{dm}^3$, a jego najwyższą wartość zarejestrowano w wodach Raduńskiego G. ($10,2 \text{ mgO}_2/\text{dm}^3$). Miąższość tej warstwy zwykle wynosiła 8 m. W metalimnionie zarejestrowano gwałtowny spadek natlenienia i zwykle na przestrzeni kilku metrów sięgał on około $9 \text{ mgO}_2/\text{dm}^3$. Poziom natlenienia osiągał w dolnej części warstwy najniższą wartość, którą zazwyczaj była wartość równa zero lub niewiele od niej wyższa. Najwyższy gradient spadku natlenienia zmierzono w jez. Jasień i wynosił on $8,9 \text{ mgO}_2/\text{dm}^3/\text{mb}$ (między 8 a 9 metrem głębokości), zazwyczaj jednak gradient ten był dużo niższy i wynosił około $1 \text{ mgO}_2/\text{dm}^3/\text{mb}$. Spadek ten (tzn. spadek na przestrzeni kilku metrów metalimnionu) był na tyle istotny, że w dolnej części wszystkich głębokich jezior czyli w hipolimnionach, zaobserwowano strefy beztlenowe lub posiadające niewielką ilość tlenu rozpuszczonego, największą z tych stref zanotowano w głębokim Morzycku (ponad 50 m), a niewiele mniejszą określono w Rajgrodzkim (około 40 m). Najmniejszą strefę beztlenową lub też posiadającą niewielką ilość tlenu rozpuszczonego stwierdzono w Dejgunach: rozciągała się ona na przestrzeni 11 metrów od dna czyli od 36 m głębokości. Temperatura wody oraz zawartość tlenu rozpuszczonego w wodzie jezior niestratyfikowanych termicznie (Sławskie, Sławianowskie) charakteryzowały się innym, aczkolwiek podobnym rytmem.

Tab. 5.2. Stan i temperatura wody jezior we wrześniu 2026

Lp	Jezioro	$\bar{H}_{IX}(1981-2020)$			H_{IX}			Stan wody	ΔH			T_{VII}			ΔT		
		NNW	SSW	WWW	NW	SW	WW		NW	SW	WW	NT	ST	WT	NT	ST	WT
		[cm]			[cm]				[cm]			[°C]			[°C]		
1	Sławskie	140	162	191	174	176	178	średni	-2	-3	-4	16,0	18,5	20,5	-4,1	-4,0	-5,4
2	Powidzkie	409	449	499	379	381	383	niski	3	1	-5	16,3	18,3	19,9	-3,4	-3,3	-4,1
3	Komorze	116	125	137	114	116	118	niski	2	1	1	15,9	17,5	19,9	-3,6	-3,5	-3,3
4	Sławianowskie	148	188	226	185	188	191	średni	-5	-4	-4	15,8	17,5	20,0	-3,3	-3,6	-4,4
5	Ostrowite *)	83	94	111	98	99	100	średni	-1	-3	-5	15,8	17,7	20,2	-4,3	-4,0	-3,7
6	Morzycko	148	182	221	182	184	187	średni	-5	-7	-8	15,7	18,0	19,9	-3,2	-3,5	-3,7
7	Rajgrodzkie	107	182	228	192	201	206	wysoki	-13	-8	-8	15,4	17,6	19,7	-2,9	-3,4	-5,6
8	Dejguny	148	168	195	186	189	190	wysoki	-3	-5	-9	15,3	17,2	19,5	-3,4	-3,1	-4,6
9	Bachotek	162	242	296	269	270	271	średni	5	2	-1	16,1	17,9	20,2	-2,9	-3,3	-4,8
10	Jasień	124	136	148	132	134	136	niski	0	1	3	15,8	17,8	19,8	-3,2	-3,0	-3,6
11	Raduńskie G,	477	490	506	487	491	498	średni	-1	0	5	14,4	16,1	18,3	-3,3	-3,3	-3,6
12	Dadaj	94	122	172	176	177	178	wysoki	5	4	2	15,9	17,8	19,8	-3,2	-3,4	-5,6

*) Ostrowite – wielolecie 2005 – 2020

gdzie:

$\bar{H}_m$ - stany charakterystyczne wody w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

H_m - stany charakterystyczne wody w danym miesiącu

ΔH - zmiany stanów charakterystycznych wody w stosunku do poprzedniego miesiąca

T_m - temperatury charakterystyczne wody w danym miesiącu

ΔT - zmiany temperatur charakterystycznych wody w stosunku do poprzedniego miesiąca

NNW- najniższy stan w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

SSW- średni stan w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

WWW- najwyższy stan w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

NW- najniższy stan w danym miesiącu

SW- średni stan w danym miesiącu

WW- najwyższy stan w danym miesiącu

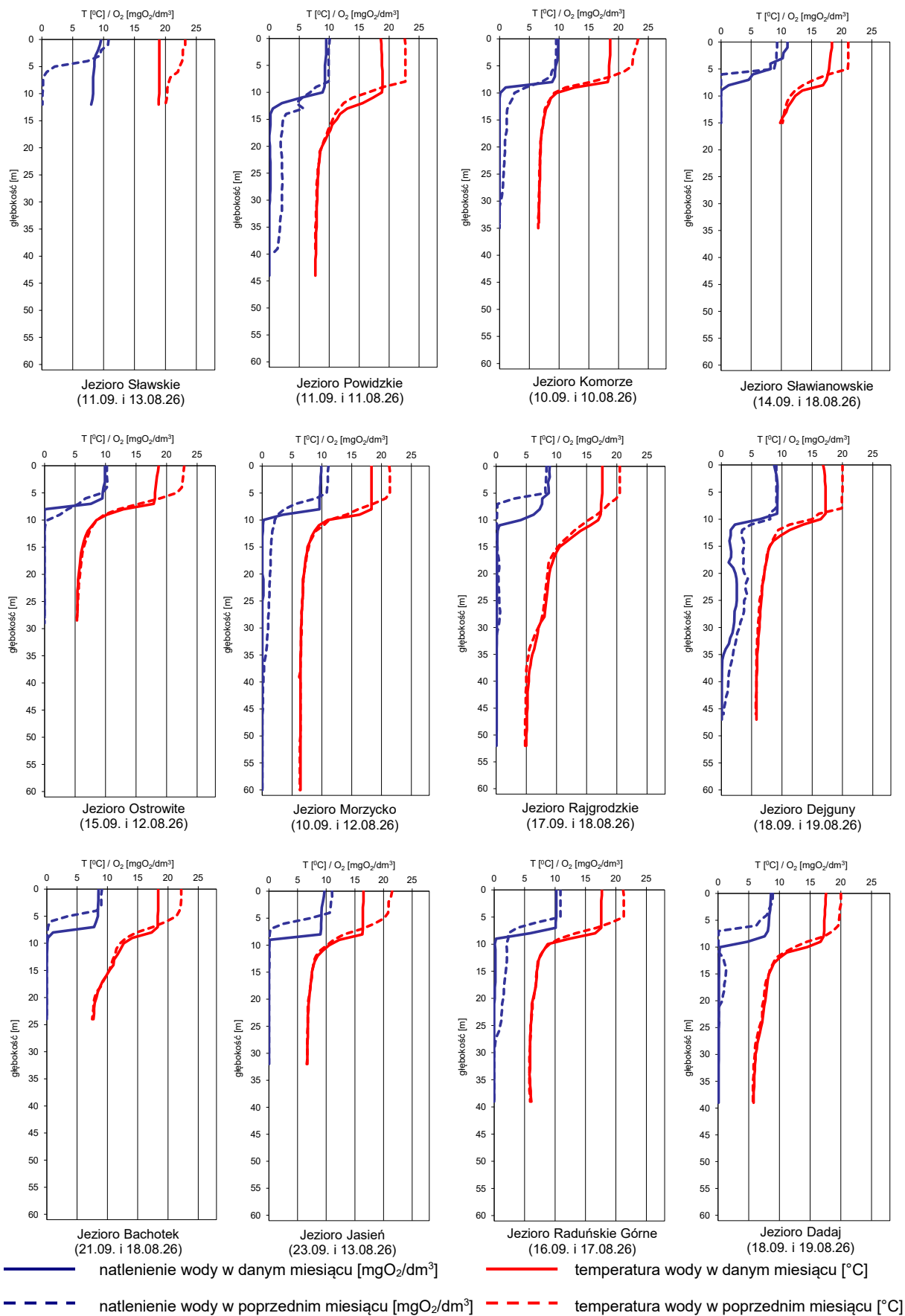
NT - najniższa temperatura wody w danym miesiącu

ST - średnia temperatura wody w danym miesiącu

WT- najwyższa temperatura wody w danym miesiącu

Tab. 5.3. Przezroczystość wody [m]

Lp	Jezioro	Maj 2026	Czerwiec 2026	Lipiec 2026	Sierpień 2026	Wrzesień 2026
1	Sławskie	2,1	1,3	1,3	1,2	1,0
2	Powidzkie	4,0	5,5	6,2	5,1	5,8
3	Komorze	2,8	4,8	3,0	5,1	3,5
4	Sławianowskie	2,8	3,6	2,0	1,7	1,1
5	Ostrowite	6,0	3,8	2,0	2,7	2,8
6	Morzycko	3,0	7,0	3,9	2,4	4,3
7	Rajgrodzkie	2,1	4,1	2,5	2,0	2,3
8	Dejguny	2,7	5,0	3,5	3,1	2,2
9	Bachotek	3,2	3,3	2,6	1,9	3,5
10	Jasień	2,6	3,9	2,6	2,3	2,8
11	Raduńskie Górne	2,5	5,0	4,0	2,4	1,8
12	Dadaj	1,7	4,6	2,8	1,7	1,9

Rys. 5.2. Natlenienie i temperatura wody jezior bilansowych

6. Parowanie z powierzchni wody

Rys. 6.1. Lokalizacja stacji ewaporometrycznych

6.1. Parowanie z powierzchni zbiorników ewaporometrycznych zlokalizowanych na lądzie

We wrześniu sumy miesięczne parowania z basenów 20 m² na wszystkich stacjach ewaporometrycznych były zbliżone do średniej z wielolecia. Wynosiły od 48 mm w Borucinie do 72 mm w Sulejowie. Na stacjach w Pile i Włodawie osiągnięte sumy parowania były poniżej średniej z wielolecia i wyniosły -5%, a najwyższe odchylenie od średniej zanotowano w Sulejowie (+14%).

Tab. 6.1. Sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody - basen 20 m² wrzesień 2026

Stacja	1981-2025			wrzesień 2026					
	Max.	Min.	Śr.	I dek.	II dek.	III dek.	Suma	Odchylenie od śr. wieloletniej	
	mm							mm	%
BORUCINO	63	32	48	20	17	11	48	0	0
KŁODZKO ^{a) *)}	84	42	61	31	18	18	67	6	10
PIŁA	89	39	59	22	17	17	56	-3	-5
RADZYŃ	91	38	59	28	18	17	63	4	7
SULEJÓW *)	95	38	63	34	20	18	72	9	14
WŁODAWA *)	102	44	66	24	19	20	63	-3	-5

^{a)} Wartości max., min. i średnie obliczono dla okresu 1993-2025

^{*)} Stacje włączone do sieci synoptycznej WMO

W tabeli 6.1. podano sumy miesięczne parowania z ewaporometru 20 m². Zgodnie z zaleceniami WMO parowanie zmierzone tym ewaporometrem charakteryzuje średnie wieloletnie, sezonowe, straty wody na parowanie z jezior i zbiorników wodnych, średniej wielkości o głębokości średniej w granicach 1,5-5 m i powierzchni zwierciadła wody do 1 km² o naturalnym reżimie termicznym. W celu uzyskania zbliżonych do rzeczywistych miesięcznych wartości parowania z jezior położonych w podobnych warunkach klimatycznych jak przedstawione w tabeli [6.1.] stacje ewaporometryczne, zmierzone wartości parowania w poszczególnych miesiącach wymagają skorygowania współczynnikami przeliczeniowymi [R], których wielkość zależy od parametrów morfometrycznych badanego jeziora lub zbiornika wodnego.

Tab. 6.2. Przybliżone wartości współczynnika [R] dla zbiorników o różnej głębokości i powierzchni do 5 km²

Obiekt wodny	Głębokość [m]	Wartości współczynnika R						
		V	VI	VII	VIII	IX	X	V-X
Głęboki	$h_{sr} \geq 15$ m	0,61	0,89	0,97	1,05	1,25	1,47	0,96
Płytki	$h_{sr} \leq 5$ m	1,01	1,12	1,14	1,17	1,31	1,41	1,15
Stawy rybne	$h_{sr} \geq 1,5-3,0$ m	1,21	1,29	1,24	1,20	1,13	1,00	1,20

W tabeli 6.3 prezentujemy sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody w ewaporometrach GGI-3000 (12 stacji). Regułą jest, iż tego typu ewaporometry notują wyższe parowanie w stosunku do basenu 20 m². We wrześniu na większości stacji wartości parowania w basenach GGI-3000 osiągnęły wartości poniżej średnich z wielolecia. Jedynie na stacji w Jarczewie, Sulejowie i Łebie nieznacznie przekroczyły średnią z wielolecia. Wartości parowania mieściły się w zakresie od 94 mm w Jarczewie do 45 mm w Zakopanem. Najwyższe odchylenie od średniej z wielolecia zanotowano w Mławie (-26%), Suwałkach (-19%) i we Włodawie (-18%).

Tab. 6.3. Sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody-ewaporometr GGI-3000 - wrzesień 2026

Stacja	2010-2025			wrzesień 2026					
	Max.	Min.	Śr.	I dek.	II dek.	III dek.	Suma	Odchylenie od średniej	
	mm			mm				mm	%
BORUCINO	72	43	56	21	19	14	54	-2	-4
JARCZEW	128	59	87	47	24	23	94	7	8
KŁODZKO	96	51	70	32	19	18	69	-1	-1
PIŁA	119	47	74	29	24	20	73	-1	-1
RADZYŃ	108	50	79	31	22	21	74	-5	-6
SANDOMIERZ	91	60	73	31	18	21	70	-3	-4
SULEJÓW	121	56	80	40	24	22	86	6	8
WŁODAWA	136	71	95	33	23	22	78	-17	-18
ZAKOPANE	69	36	52	22	12	11	45	-7	-13
ŁEBA ^{a)}	79	48	61	27	20	20	67	6	10
SUWAŁKI ^{b)}	86	68	77	24	20	18	62	-15	-19
MŁAWA ^{c)}	116	45	78	26	17	15	58	-20	-26

^{a)} Wartości max., min. i średnie obliczono dla okresu 2011-2025

^{b)} Stacja ewaporometryczna od 2024 roku

^{c)} Stacja ewaporometryczna od 2016 roku

6.2. Parowanie z powierzchni jezior

W tabeli 6.4 przedstawione zostały wyniki zmierzonego parowania w ewaporometrze GGI-3000 na czterech posterunkach pływających (tratwach) i zredukowane wzorem. Na wszystkich tratwach w miesiącu wrześniu parowanie było podobne i mieściło się w zakresie od 80 mm w Radzynie do 70 mm w Buntowie. Tylko na tratwie w Borucinie suma zmierzonego parowania nieznacznie przekroczyła średnią z wielolecia. Na pozostałych posterunkach wartości parowania były poniżej średniej z wielolecia.

Tab. 6.4. Sumy dekadowe i miesięczne parowania (rzeczywistego) z powierzchni jezior – wrzesień 2026

Jezioro	Posterunek	2019-2025			wrzesień 2026					
		Max.	Min.	Śr.	I dek.	II dek.	III dek.	Suma	Odchylenie od śr. wieloletniej	
		mm			mm				mm	%
Sławskie	Radzyń	112	85	96	31	25	24	80	-16	-17
Sławianowskie	Buntowo	98	61	80	27	19	24	70	-10	-13
Rajgrodzkie	Rajgród	134	73	91	29	22	23	74	-17	-19
Raduńskie Górne	Borucino	83	61	76	32	24	21	77	1	1

***Rozpowszechnianie powyższych danych
wyłącznie
z podaniem IMGW-PIB jako źródła informacji***

**INSTYTUT METEOROLOGII I GOSPODARKI WODNEJ
PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY**

01-673 Warszawa, ul. Podleśna 61

Internet: <http://www.imgw.pl>

e-mail: biuletyn@imgw.pl